

Vader in de hemel, hoe groot is Uw liefde!

VADER IN DE HEMEL, HOE GROOT IS UW LIEFDE!

voor overdenking, dankzegging, lofprijzing en aanbidding

door M.D. Geuze, hervormd emeritus-predikant

van de Protestantse Kerk in Nederland

Zie, hoe groot is de liefde die de Vader ons gegeven heeft: dat wij kinderen van God worden genoemd. Daarom kent de wereld ons niet, omdat zij Hem niet kent. (1 Johannes 3:1)

Want de Vader zelf heeft u lief, omdat U Mij hebt liefgehad en hebt geloofd dat Ik van God ben uitgegaan (Johannes 16:27)

Met een Ten Geleide van dr. J. Hoek

TEN GELEIDE

Graag wil ik op verzoek van mijn goede collega en broeder Geuze dit waardevolle boek aan de belangstellende lezer aanbevelen. Er zijn al heel wat geschriften gewijd aan Gods liefde. De God van de Bijbel is daarom uniek omdat Hij liefde is (1 Joh.4:8). En omdat God uniek is, is Zijn liefde uniek. Liefde stempelt heel Zijn karakter en doortrekt al Zijn deugden; Zijn eigenschappen ofwel volkomenheden. Dat God liefde is, is de diepe overtuiging en hartelijke belijdenis van ieder die in Hem gelooft en Hem zo werkelijk heeft leren kennen. God is liefde en daarom is liefde realiteit. Het grootste en meest waardevolle wat wij mensen in dit leven kunnen ervaren, is geen illusie. Het is realiteit verankerd in God. Liefde is niet een voorbijgaand bijproduct van een blind evolutieproces. Liefde is eeuwige liefde zoals God eeuwig is in de liefderijke verbondenheid van Vader, Zoon en Heilige Geest. Ds. Geuze schrijft op een originele manier over Gods liefde door telkens vanuit het gezichtspunt van deze liefde dwarsdoorsneden te bieden door heel de Bijbel heen. Elke afzonderlijke meditatie is als een spons volgezogen met relevante teksten. Wie een meditatie doorleest, heeft een eerste, nog vluchtige, oriëntatie ten aanzien van een bepaalde aspect van Gods liefdevolle wezen en werken. Wie de moeite neemt om de verschillende geciteerde teksten op te zoeken en in hun verband te lezen, graaft rijke schatten op en groeit onder de genade van de Heilige Geest in de kennis van en wederliefde tot God die Liefde is. Dan kun je met elke meditatie uren bezig zijn. Moge dit boek velen tot zegen zijn.

Dr. J. Hoek, Veenendaal

WOORD VOORAF

In de laatste halve eeuw is er in Christus' wereldwijde Gemeente een groeiende belangstelling voor het Vaderschap van God en het kindschap van de gelovigen, met name na de opwekking in de jaren 1994 tot 2000: de Toronto Blessing (Zegen); ook wel 'De zegen van de Vader' genoemd. Veel artikelen en boeken zijn er over dit onderwerp verschenen, er zijn conferenties over gehouden en er zijn organisaties ontstaan die zich richten op het Vaderhart van God. In diezelfde periode verschijnen er in de Amerikaanse 'evangelical' theologie studies over Gods adoptie en het zoonschap van de gelovigen van de hand van D.B. Garner, T.J. Burke, J.R. Beeke, enz., los van bovengenoemde opwekking.

De aandacht voor dit onderwerp is niet nieuw, want in de 17e en 18e eeuw, in de tijd van de Nederlandse Nadere Reformatie en van het Engelse Puritanisme, was die er ook met name voor de aanneming (adoptie) van kinderen in het geloofsleven. De *Catechismus van Genève* (1545) en de *Heidelbergse Catechismus* (1563) belijden die kort (vraag en antwoord 46 CG en vraag en antwoord 33 HC), maar de *Geloofsbelijdenis van Westminster* (1647) heeft er een apart hoofdstuk over (12) na dat over de rechtvaardiging. Dit hangt samen met de nadruk op de geloofspraktijk in innerlijke ervaring en uiterlijke levenswandel in de periode na de Kerkhervorming van de 16^e eeuw.

Er is een verschil tussen de aandacht voor het Vaderschap van God en het kindschap van de gelovigen in onze tijd en die in de 17^e en 18^e eeuw. Toen ging het om een ‘teruggebracht worden in het Vaderhart van God’ - een zegen verbonden met die van de rechtvaardiging - nu gaat het vooral om de ervaring van vertrouwelijke omgang met de hemelse Vader. Deze wordt bijvoorbeeld uitgedrukt in het lied: ‘Ik wil heel dichtbij U zijn, als een kind bij de Vader op schoot...Til mij op, neem mij in Uw armen. Til mij op, houd me dicht tegen U aan. Til mij op. Ik wil U omarmen. Til mij op en laat mij niet meer gaan’ (*Opwekkingsliederen*, no. 581). Uit dit gebed blijkt een groot en aanstekelijk verlangen naar intimiteit met God, maar ontbreekt hier niet het kinderlijke ontzag voor de grootheid en de heiligheid van God? Vaak komt in deze manier van spreken Gods goede schepping, de diepe zondeval van de mens en de onmisbaarheid van de bekering tot en van de verzoening met God niet ter sprake. ‘God wil voor iedereen een goede pappa zijn’. Gaat het hier niet meer over bevestiging in onze menselijke identiteit en om intimiteit – hoe belangrijk ook – dan over het herstel van onze relatie met God die door de zonde verbroken is? Blijven het werk van God de Zoon en van God de Heilige Geest hier niet teveel achterwege? Een andere vraag is: Herkent iedere volwassene zich in het verlangen om bij de Vader op schoot te mogen zitten? Onze cultuur wordt getypeerd als een vaderloze cultuur en er wordt veel geschreven over hoe een goede vader behoort te zijn. Zoekt men nu bij God de Vader

wat men als kind bij zijn vader is tekort gekomen? Vindt hier geen vermenging van psychologie en geloof plaats? Het is goed om bij de hemelse Vader te zoeken wat aan de opvoeding heeft ontbroken, maar dit kan toch niet zonder bekering en geloof, rechtvaardiging en heiliging? Daar wordt echter weinig of niet over gesproken. Is dat niet eenzijdig en schadelijk voor het geloofsleven? De winst van ervaringen van intimiteit met de hemelse Vader mag toch geen verlies betekenen van de heilsweldaden waarmee Hij ons wil zegenen? Aan Hem komt onze dank toe voor het goede in de herontdekking van Zijn Vaderschap, voor de mooie liederen waarin Hij als Vader wordt aangesproken en voor ontvangen zegeningen waar medegelovigen van getuigen.

Dit boek is geschreven vanuit het verlangen om - luisterend naar Gods woorden in de Bijbel - Zijn grote liefde te overdenken, Hem daarin te bewonderen en Hem daarvoor te danken, te loven en te aanbidden. Het is een handreiking en uitnodiging voor medegelovigen om mee te doen. 'Komt, maakt God mij groot!' (Ps.34:2; berijming 1773). Is het niet opmerkelijk dat God in een vaderloze cultuur er voor zorgt dat Zijn Vaderschap nieuwe aandacht krijgt? Zijn genade is genoeg voor elke tijd en voor elke cultuur. Wat een liefde en wijsheid van de hemelse Vader! Graag draag ik dit boek op aan Christus' hele Gemeente en aan iedere plaatselijke gemeente en iedere gelovige in het bijzonder. 'Zie, hoe groot is de liefde die de Vader ons gegeven heeft: dat wij kinderen van God worden genoemd' (1 Joh.3:1).

Br. J. Hoek dank ik hartelijk voor zijn 'Ten Geleide'.

Met hartelijke groet, veel zegen en vreugde,

M.D. Geuze

Nunspeet, april 2021

En dezen (de Joden in Berea) ... ontvingen het Woord met grote bereidwilligheid en onderzochten dagelijks de Schriften om te zien of die dingen zo waren. (Handelingen 17:11)

INHOUD

1. Uw liefde voor Uw Zoon Jezus Christus (Mt.3:17; 17:5) -13
2. Uw liefde voor Uw Heilige Geest (Gen.1:1,2; 6:3; Jes.59:21; Joh.14:26; Openb.22:17) – 16
3. Uw liefde voor Uw schepping (Gen.1:31; Joh.3:16; Openb.21:5,6) – 19
4. Uw liefde voor Uw mensen (Gen.1:26,27; 3:9,15) – 22
5. Uw liefde voor Uw gave van het huwelijk (Gen.2:20-23; Deut.5:18; Ef.5:32) – 25
6. Uw liefde voor Uw gave van de rustdag (Gen.2:1-3; Ex.20:8-11) – 28
7. Uw liefde voor Uw volk Israël (Deut.7:6-8) – 31
8. Uw liefde voor Uw volk Efraïm (Hos.2:18; Jer.31:20) – 34
9. Uw liefde voor Uw koningen (2 Sam.7:14-16; Ps.89:21,27-30) – 37
10. Uw liefde voor Uw onmondige kinderen (Ps.25:14; 68:6,7; 103:13; Jes.63:16; 64:8; Mal.2:10) – 40
11. Uw liefde voor Uw mondige kinderen (Joh.17:6; 16:27) – 43
12. Uw liefde voor Uw verloren kinderen (Gen.3:8,9; Jer.3:14,22; Lk.15:20,28) – 46
13. Uw liefde in Uw zegen (Ef.1:3,4; Jak.1:17,18) - 49
14. Uw liefde in Uw zorg (Ps.104:27,28,30; Deut.32:10,11; Mt.6:31,32) - 52

15. Uw liefde in Uw ontferming (Ps.103:13; Micha 7:19; Mt.9:36; Rom.12:1) - 55
16. Uw liefde in Uw zending van Uw Zoon (Joh. 3:16; 1 Joh.4:14; Gal.4:4,5) - 58
17. Uw liefde in Uw verzoening door Uw Zoon (2 Kor.5:18,19,21) - 61
18. Uw liefde in Uw opwekking van Uw Zoon (Jes.53:10; Mt.16:21; 28:5,6; Hand.2:32) - 64
19. Uw liefde in Uw zending van Uw Heilige Geest (Joël 2:28,29; Lk.24:49; Hand.2:4) - 67
20. Uw liefde in Uw roeping tot bekering (Gen.3:8,9; Jes.55:7; Mk.1:15) - 70
21. Uw liefde in Uw herschepping tot nieuw leven (Ezech.36:26; Joh.1:12,13; 3:3,5,6) - 73
22. Uw liefde in Uw vergeving van de zonden (Ps.32:1,2; Micha 7:18,19; 1 Joh.2:1,2) - 76
23. Uw liefde in Uw rechtvaardiging van de goddeloze (Jes.53:11; Lk.18:13,14; Rom.4:4,5) - 79
24. Uw liefde in Uw aanneming tot kinderen (Rom.8:14-17) - 82
25. Uw liefde in Uw vervulling met Uw Heilige Geest (Lk.11:13; 24:49; Hand.2:33; Ef.5:18) - 85
26. Uw liefde in Uw heiliging van het leven (Joh.17:17,19; 1 Kor.1:30,31; 1 Thess.5:23) - 88
27. Uw liefde in Uw beproeving van het geloof (Gen.22:1,2; Job 1:8-12; Lk.4:1,2) - 94

28. Uw liefde in Uw gave van de volharding in het geloof (Deut.1:36; Mt.24:13; Rom.5:3-5; 15:5,6) - 94
29. Uw liefde in Uw gave van het beërven van Uw Koninkrijk (Joz.1:11; Mt.5:5; Openb.21:7) - 97
30. Uw liefde in Uw uitverkiezing tot het eeuwige leven (Joh.15:16; Rom.8:29,30; Ef.1:3,4) - 100
31. Uw liefde in Uw voltooiing van Uw werken (Openb.21:5,6; Rom.11:25,26; Openb.19:7) - 103
32. Uw liefde in Uw gave van het aanvaarden van Uw liefde (Jer.35:15, Mt.23:37; Lk.7:47; 19:6) - 106

Gebed - 109

Lied: Abba, Vader, U alleen - 110

Literatuur - 111

P.S. Na het afsluiten van de tekst ontdekte ik dat ik een belangrijk aspect was vergeten. Daarom telt het boek 32 hoofdstukken.

1 UW LIEFDE VOOR UW ZOON JEZUS CHRISTUS

Lezen: Mattheüs 3

En zie, een stem uit de hemelen zei: Dit is Mijn geliefde Zoon, in Wie Ik Mijn welbehagen heb! (Mattheüs 3:17)

En terwijl hij (Petrus) nog sprak, zie, een lichtende wolk overschaduwde hen; en zie, een stem uit de wolk zei: Dit is Mijn geliefde Zoon, in Wie Ik Mijn welbehagen heb; luister naar Hem! (Mattheüs 17:5)

De liefde van God de Vader voor Zijn Zoon Jezus, is een eeuwige liefde, omdat Jezus de eeuwige Zoon van de eeuwige Vader is. Zó is Hij het beeld van Zijn Vader en daarom wordt Hij 'eeuwige Vader' genoemd (Jes.9:5). Gods Vaderschap van Zijn Zoon is oorspronkelijk. Elk vaderschap op aarde is hier van afgeleid (Ef.3:14,15). 'Vader' wijst op: oorsprong, gezag, liefde en zorg. God als Vader is de krachtbron en het voorbeeld voor alle vaders!

Tijdens Jezus' verblijf op aarde spreekt God de Vader Zijn liefde uit voor Zijn Zoon. Hij doet dat bij Zijn doop in de Jordaan. Wanneer Jezus door Johannes de Doper gedoopt is en aan het bidden is, gaat de hemel open, daalt de Heilige Geest op Hem neer in de lichamelijke gedaante van een duif en komt er een stem uit de hemel die zegt: 'U bent Mijn geliefde Zoon, in U heb Ik Mijn welbehagen!' Wat Jesaja voorzegt heeft over de Messias: 'Zie, Mijn Knecht,... Mijn Uitverkorene, in Wie Mijn ziel een welbehagen heeft' (42:1),

hoort Jezus hier uit de mond van Zijn Vader. Wat een heerlijke bevestiging en goedkeuring van Zijn doop in water en in de Heilige Geest! God de Vader spreekt hier uit dat Jezus Zijn beminde Zoon is, in Wie Hij Zijn vreugde vindt. Een bijzondere gebeurtenis voor Jezus, voor Johannes de Doper en voor ons, wanneer we leerlingen van Jezus zijn. Door het geloof mogen we delen in de zegen van Zijn waterdoop en Geestesdoop en in de liefdesverklaring van Zijn Vader, want de Messias is één met Zijn volk en Jezus is één met Zijn Gemeente. God de Vader zegt tegen Zijn kinderen: 'Je bent Mijn geliefde zoon/dochter, in wie Ik Mijn vreugde vind'. Wat een reden om je te verwonderen en te verootmoedigen, om Hem te danken, te loven en te aanbidden!

Bij Jezus' verheerlijking op de berg spreekt God de Vader deze liefdesverklaring opnieuw uit. Petrus wil drie tenten maken voor Mozes, Elia en Jezus. Hij stelt Jezus op één lijn met deze profeten, maar de stem uit de lichtende wolk – die wijst op Gods tegenwoordigheid en heerlijkheid - zegt dat Jezus meer is dan de grootste profeten. Hij is de geliefde Zoon van de Vader, in Wie Hij Zijn welbehagen heeft en Zijn vreugde vindt. Naar Hem moeten Jezus' leerlingen luisteren, zoals Mozes voorzegt heeft: 'Een Profeet uit uw midden, uit uw broeders, zoals ik, zal de HEERE, uw God, voor u doen opstaan; naar Hem moet u luisteren' (Deut.18:15-19). Meer dan Mozes en Elia is hier! Daarom moeten de drie aanwezige leerlingen op Gods bevel naar Jezus luisteren en wij met hen! Jezus heeft volgens het Evangelie naar Johannes vaak gezegd

dat de Vader Hem liefheeft en wat dat betekent: ‘Hij (de Vader) heeft alle dingen in Zijn hand gegeven’ (3:35); ‘(De Vader) laat Hem alles zien wat Hij doet en Hij zal hem groter werken laten zien dan deze’ (5:20); ‘omdat Ik Mijn leven geef om het opnieuw te nemen’ (10:17); ‘heb ook Ik u (Mijn leerlingen) liefgehad’ (15:9); ‘U hebt Mij liefgehad vóór de grondlegging van de wereld’ (17:24); en ‘opdat de liefde waarmee U (Vader) Mij hebt liefgehad in hen (Mijn leerlingen) is en Ik in hen’ (17: 26). Op Zijn beurt heeft Jezus Zijn liefde voor Zijn Vader uitgesproken: ‘Maar de wereld moet weten dat Ik de Vader liefheb en doe zoals de Vader Mij geboden heeft’ (14:31). Hij en de Vader zijn één (Joh.10:30). Zij hebben een volmaakte liefdesgemeenschap waarin de gelovigen mogen delen, tot hun verwondering, lofprijzing en aanbidding van de Vader en de Zoon! Vader, hoe groot is Uw liefde voor Jezus, Uw Zoon, en voor ons door Hem! Amen.

Gebed

Dank U, heilige en liefdevolle Vader, voor Uw liefde voor Uw Zoon waarin wij mogen delen. Geef dat we daarin geloven en daaruit leven, tot eer van U en tot zegen van velen, amen

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over deze liefde van de Vader?
2. Wie heeft deze liefdesverklaring van de Vader misbruikt (Mt.4:3,6)?
3. Deel je in de liefdesgemeenschap van de Vader en de Zoon?

2 UW LIEFDE VOOR UW HEILIGE GEEST

Lezen: Joël 2:28-32

In het begin schiep God de hemel en de aarde. De aarde nu was woest en leeg en duisternis lag over de watervloed; en de Geest van God zweefde boven het water. (Genesis 1:1,2)

Toen zei de HEERE: Mijn Geest zal niet voor eeuwig met de mens twisten, omdat ook hij vlees is, maar zijn dagen zullen honderdtwintig jaar zijn. (Genesis 6:3)

Wat Mij betreft (de HEERE, de God van Israël), dit is Mijn verbond met hen, zegt de HEERE: Mijn Geest, Die op u (Israël) is en Mijn woorden die Ik u in de mond gelegd heb, zullen uit uw mond niet wijken, ook niet uit de mond van uw nakomelingen van uw nakomelingen, zegt de HEERE van nu aan tot in eeuwigheid. (Jesaja 59:21)

(Jezus zegt tegen Zijn leerlingen:) Maar de Trooster, de Heilige Geest, Die de Vader zenden zal in Mijn Naam, Die zal u in alles onderwijzen en u in herinnering brengen alles wat Ik u gezegd heb. (Johannes 14:26)

En de Geest en de bruid zeggen: Kom (Heere Jezus)! En laat hij die het hoort, zeggen: Kom (Heere Jezus)! En laat hij die dorst heeft, komen; en laat hij die wil, het water van het leven nemen, voor niets. (Openbaring 22:17)

God de Vader heeft niet alleen Zijn Zoon volmaakt lief, maar ook Zijn Heilige Geest, met Wie Hij een liefdesgemeenschap heeft zoals met Zijn Zoon. Er is nog een reden waarom Hij Zijn

Heilige Geest liefheeft. Zijn Geest is de Werkmeester, de Uitvoerder, van al Zijn werken in schepping en herschepping. Daarom is de Heilige Geest genoemd 'God in actie'. Op de eerste bladzij van de Bijbel lezen we over de Geest van God Die boven het water zweeft als een moedervogel die boven haar jongen zweeft, wanneer deze hun eerste pogingen doen om te vliegen, om onder hen te schieten en ze op te vangen wanneer ze dreigen te vallen. De Heilige Geest waakt over de geschapen hemel en aarde en maakt die tot een geordend geheel, dank zij de volgende scheppingsdaden van God. Opmerkelijk is dat hier de Geest van God met name genoemd wordt, terwijl de Naam van de Zoon, door Wie Hij alles te voorschijn roept, hier niet klinkt. Er wordt alleen gezegd: 'En God zei/sprak: Laat er licht zijn! En er was licht'. Ook op de laatste bladzij van de Bijbel lezen we over de Heilige Geest. Hij roept met Christus' bruidsgemeente: 'Kom, Heere Jezus!' Hij verlangt naar Zijn terugkomst in heerlijkheid, naar de voltooiing van hemel en aarde: de volle openbaring van Gods Koninkrijk. Verder is de Heilige Geest werkzaam in Gods voorzienigheid (Ps.104:30), in de geschiedenis van Zijn volk Israël (Jes.63:11,14), in Jezus, de Messias (Lk.1:35; 4:17-21; Mt.12:28; Hebr.9:14; Rom.8:11) en in Zijn Gemeente (Joh.3:5; Rom.8:15,16).

God de Vader spreekt vol liefde over Zijn Geest, Die alles uitvoert wat Hij heeft uitgedacht, beschikt en bekendgemaakt heeft. Hij spreekt over 'Mijn Geest', Die niet voor eeuwig bij de mens zal blijven (betere vertaling dan 'twisten'), zodat er

een einde komt aan het menselijke leven op aarde door de zondvloed. Zijn Geest, Die op Israël is en Zijn woorden in de mond van Zijn volk zullen niet wijken van het nageslacht van Israël. Jezus belooft Zijn leerlingen dat de Vader de Heilige Geest naar hen zal toezenden in Zijn Naam. En de Vader doet dat op Pinksteren (Hand.2). Wanneer Zijn Geest wordt tegengestaan, bedroefd, uitgedoofd en gelasterd (Hand.7:51; Ef.4:30; 1 Thess.5:19; Mt.12:31), doet dat God de Vader pijn en verdriet. Daartegenover geven het 'Abba, Vader' roepen, het wandelen en het vrucht dragen door Zijn Geest in het leven van de gelovigen (Rom.8:15; Gal.5:22,25) Hem vreugde. Hemelse Vader, hoe groot is Uw liefde voor Uw Heilige Geest! We mogen U daarin bewonderen, U daarvoor danken, loven en aanbidden. Amen.

Gebed

Vader in de hemel, dank U voor Uw liefde voor Uw Heilige Geest. Geef dat wij Hem mogen kennen, liefhebben en blij maken, om Jezus' wil, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over de relatie tussen God de Vader en God de Heilige Geest en Hun werken?
2. Hoe komt het dat de Heilige Geest zo vaak wordt vergeten?
3. Heb je de Heilige Geest lief? Hoe? Waarom (niet)?

3 UW LIEFDE VOOR UW SCHEPPING

Lezen: Johannes 3:1-21

En God zag al wat Hij gemaakt had, en zie het was zeer goed. Toen was het avond geweest en het was morgen geweest: de zesde dag. (Genesis 1:31)

Want zo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat ieder die in Hem gelooft, niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft. (Johannes 3:16)

En Hij (God) Die op de troon zit, zei: Zie, Ik maak alle dingen nieuw. En Hij zei tegen mij (Johannes): Schrijf, want deze woorden zijn waarachtig en betrouwbaar. En Hij zei tegen mij: Het is geschied...(Openbaring 21:5,6)

Aan het begin van de geschiedenis schiept God de hemel en de aarde: de hele geschapen werkelijkheid waarin we leven. Door Zijn machtswoord roept Hij die te voorschijn: 'Door het Woord van de HEERE is de hemel gemaakt, door de Geest van Zijn mond heel hun legermacht...Want Hij spreekt en het is er, Hij gebiedt en het staat er' (Ps.33:6,9). Dit Woord is Jezus Christus, de eeuwige Zoon van de Vader: 'Alle dingen zijn door het Woord gemaakt en zonder dit Woord is geen ding gemaakt dat gemaakt is' (Joh.1:3). De schepping is het werk van de drieënige God: Vader, Zoon en Heilige Geest. De Geest van God zweeft boven het water en God spreekt door Jezus als het Woord: 'Laat er licht zijn! En er is licht'. God heeft de

hemel en de aarde niet nodig, want 'Hij wordt... door mensenhanden niet gediend alsof Hij iets nodig heeft' (Hand.17:25). Hij is volmaakt gelukkig in zichzelf. De hemel en de aarde scheidt Hij uit enkel liefde, tot Zijn vreugde en tot Zijn eer. Aan het einde van de laatste scheppingsdag zegt Hij met vreugde en dankbaarheid: 'Zie, het is zeer goed'. De hele schepping beantwoordt aan Zijn bedoeling. Ze is vol van Zijn heerlijkheid en een loflied tot Zijn eer. Daarom proclameren de engelen: 'Heilig, heilig, heilig is de HEERE van de legermachten; heel de aarde is vol van Zijn heerlijkheid!' (Jes.6:3).

Door de zondeval in het paradijs zucht de schepping onder de vloek van de zonde: 'Want de schepping is aan de zinloosheid (vergankelijkheid) onderworpen, niet vrijwillig, maar door hem die haar daaraan onderworpen heeft' (Rom.8:20); door de mens die gezondigd heeft en door God Die de zonde straft. Vóór de zondvloed lezen we dat de HEERE berouw krijgt over de schepping van de mens vanwege zijn goddeloosheid en dat dit Hem in Zijn hart bedroeft (Gen.6:6). Hoe moet de zondeval in het paradijs Hem niet bedroefd hebben! Toch verdelgt Hij Zijn schepping niet om een nieuwe schepping te voorschijn te roepen. Integendeel, Hij maakt Zijn reddingsplan voor de gevallen schepping bekend. Hij zal een Redder zenden, Die het oorlogsoffensief opent tegen satan, Zijn tegenstander, die de mens heeft verleid en in het ongeluk heeft gestort (Gen.3:15). Het Vrouwenzaad zal satan overwinnen en Zijn schepping redden

en herstellen. God heeft Zijn wereld (Gr. *kosmos*) lief dat Hij Zijn eniggeboren Zoon geeft, opdat ieder die in Hem gelooft, niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft'. Wat een genadegeschenk en dat voor elk mens – God heeft ieder op het oog! – én voor de wereld, de hele geschapen werkelijkheid. God is zo betrokken bij Zijn wereld - verloren in zonde en schuld - dat Hij het kostbaarste geeft wat Hij heeft: Zijn enige Zoon. Die geeft Hij over tot de vervloekte kruisdood om mens en wereld te redden. Gods verlossingswerk heeft kosmische (heelal-omvattende) afmetingen. Johannes op Patmos hoort vanaf Gods troon: 'Zie, Ik maak alle dingen nieuw' en 'Het is geschied': het herstel en de voltooiing van Zijn schepping. Vader, hoe groot is Uw liefde voor Uw schepping en voor ons! Amen.

Gebod

Grote Nieuwmaker, dank U voor Uw liefde voor Uw schepping, voor haar redding, herstel en voltooiing. Geef dat we daarin geloven, daarop hopen en goed met Uw schepping omgaan, in Jezus' Naam, door de kracht van Uw Geest, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Vertelt de Bijbel nog meer over Gods liefde voor Zijn schepping?
2. Wat is de plaats van de mens in Gods schepping?
3. Heb je Gods schepping lief? Hoe? Waarom (niet)?

4 UW LIEFDE VOOR UW MENSEN

Lezen: Genesis 3

En God zei: Laten Wij mensen maken naar ons Beeld, naar Onze gelijkenis; en laten zij heersen over de vissen van de zee, over de vogels in de lucht...En God schiep de mens naar Zijn beeld; naar het beeld van God schiep Hij hem; mannelijk en vrouwelijk schiep Hij hen. (Genesis 1:26,27)

En de HEERE God riep Adam en zei tegen hem: Waar bent u? (Genesis 3:9)

(God zegt:) En Ik zal vijandschap teweegbrengen tussen u (slang) en de vrouw en tussen uw nageslacht en haar Nageslacht. Dat zal u de kop vermorzelen en u zult Het de hiel vermorzelen. (Genesis 3:15)

Gods laatste werk op de zesde scheppingsdag is de schepping van mensen: man en vrouw; het hoogtepunt van Zijn scheppingswerk. Aan hun schepping gaat overleg vooraf van God de Vader met Zijn Zoon en met Zijn Heilige Geest ('Wij'): 'Laten wij mensen maken naar ons Beeld, naar Onze gelijkenis'. God wil dat de mensen op Hem zullen lijken: met Hem regeren over de aarde en over de dieren. Hij als de allerhoogste Koning en zij als koning en koningin onder Zijn oppergezag, bij Zijn gratie. Wat een hoge en heerlijke positie, maar ook wat een grote verantwoordelijkheid! 'Geschapen naar het beeld van God' houdt nog meer in. Paulus noemt vanuit Gods herschepping rechtvaardigheid en heiligheid: een

rechte relatie met en algehele toewijding aan Hem (Ef.4:24). Hij noemt verder nog kennis: God kennen met hoofd, hart en handen (Kol.3:10). Wat een heerlijke gaven! Met het oog op Gods schepping van de mens zingt David: 'Toch hebt U hem weinig minder gemaakt dan de engelen en hem met eer en heerlijkheid gekroond. U doet hem heersen over de werken van Uw handen. U hebt alles onder zijn voeten gelegd: schapen en runderen, die allemaal, en ook de dieren van het veld, de vogels in de lucht en de vissen in de zee, al wat over de paden van de zeeën gaat. HEERE, onze Heere, hoe machtig is Uw Naam op de hele aarde' (Ps.8:6-10). David zingt dit - verlicht door Gods Geest - ná de zondeval. Hoe heerlijk moet de schepping van de mens vóór de zondeval zijn geweest! Daar kunnen we ons geen voorstelling van maken.

Uit de schepping van de mens blijkt Gods liefde voor Zijn mensen. Door de zondeval in het paradijs is die liefde niet minder geworden, maar nog heerlijker geopenbaard. God zoekt de mensen op, die zich voor Hem verbergen. Hij roept: 'Waar zijn jullie?' Een vraag van Zijn liefde én van Zijn recht. Hij wil Zijn mensen niet kwijt en daarom laat Hij Zijn recht op hen gelden. Voordat Hij straffen over hen uitspreekt, belooft Hij de komst van de Verlosser Jezus Christus, Die de kop van de slang en van satan zal vermorzelen. Hij opent het vredes-offensief om Zijn mensen terug te winnen voor Hem en Zijn Koninkrijk. In de volheid van de tijd zendt Hij Zijn eigen Zoon om voor hen te lijden en te sterven, om verzoening tot stand te brengen en om hun vergeving van zonden en eeuwig leven

te geven. Zo groot is Zijn liefde voor Zijn mensen, die Hem ontrouw zijn geworden! Die liefde toont Hij door de bedreigde lichamelijke dood (Gen.2:17) niet onmiddellijk uit te voeren. Ze krijgen genadetijd om zich tot Hem te bekeren en vergeving van zonden te ontvangen. Hij maakt voor hen kleren van huiden en bekleedt hen daarmee. Hij beschermt hen door de weg naar de levensboom te versperren. Hij wil niet dat ze als zondaren eeuwig zullen leven, maar als geredde zondaren van Jezus Christus, de Levensboom, zullen eten (Openb.2:7) en eeuwig zullen leven in Zijn heerlijkheid. Hij geeft hen nieuwe moed: Adam noemt zijn vrouw Eva ('levende'), omdat ze moeder van alle levenden is. Hij geeft hun kinderen Kain en Abel en later Seth. Vader, hoe groot is Uw liefde voor Uw mensen! Amen.

Gebed

Dank U, hemelse Vader, voor Uw liefde voor Uw mensen in hun schepping en in Uw belofte van hun redding. Geef dat we Uw liefde bewonderen en die met wederliefde beantwoorden, uit genade, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Waaruit blijkt Gods liefde voor Zijn mensen nog meer?
2. Wat is er met het beeld van God gebeurd door de zonde?
3. Ken je Gods liefde? Hoe? Waarom (niet)?

5 UW LIEFDE VOOR UW GAVE VAN HET HUWELIJK

Lezen: Genesis 2:4-25

Zo gaf Adam namen aan al het vee en aan de vogels in de lucht en aan alle dieren van het veld; maar voor de mens vond hij geen hulp als iemand tegenover hem. Toen liet de HEERE God een diepe slaap op Adam vallen, zodat hij in slaap viel en Hij nam een van zijn ribben en sloot de plaats ervan toe met vlees. En de HEERE God bouwde de rib die Hij uit Adam genomen had, tot een vrouw en Hij bracht haar bij Adam. Toen zij Adam: Deze is ditmaal been van mijn beenderen en vlees van mijn vlees! Deze zal mannin genoemd worden, want uit de man is zij genomen. (Genesis 2:20-23).

En u zult geen overspel plegen. (Deuteronomium 5:18)

Dit geheimenis (van het huwelijk) is groot; maar ik (Paulus) spreek met het oog op Christus en de gemeente. (Efeziërs 5:32)

God de Vader heeft al Zijn scheppingswerken lief, in het bijzonder de mens die Hij geschapen heeft naar Zijn beeld, mannelijk en vrouwelijk. Man en vrouw zijn beiden Zijn beeldragers. Met eerbied gezegd: God heeft mannelijke en vrouwelijke eigenschappen. Zo volmaakt is Hij! Op de zesde dag scheidt God beiden man en vrouw. Genesis 2 geeft een toelichting op Genesis 1. God stelt dan het huwelijk in tussen één man en één vrouw (Mt.19:4-6). Het is een scheppingsinstelling van Hem die Hem in het bijzonder aan Zijn hart

gaat. Daarom geeft Hij er een uitvoerige beschrijving van. God geeft aan Adam als koning van de schepping de opdracht om alle dieren een naam te geven; een naam die hun bestemming aangeeft. Adam is gehoorzaam. Tijdens dit werk doet hij een belangrijke ontdekking. De dieren komen paarsgewijs als mannetje en vrouwtje naar hem toe voor hun naamgeving, maar waar is een vrouw voor hem? Adam ontdekt zijn eenzaamheid. Hij vindt geen helpster tegenover hem, die bij hem past en die hem aanvult. De HEERE had al gezegd: ‘Het is niet goed dat de mens alleen is; Ik zal een hulp voor hem maken als iemand tegenover hem’. Hij laat Adam in een diepe slaap vallen en tijdens zijn slaap neemt Hij één van zijn ribben – dichtbij zijn hart vandaan, om haar te beminnen! – en bouwt daar een vrouw uit. Zo almachtig is God! Eerst scheidt Hij Adam uit het stof van de aarde en blaast de levensadem in zijn neusgaten en nu scheidt Hij uit het lichaam van Adam zijn vrouw en brengt haar bij hem. Wat kijkt Adam zijn ogen uit, wanneer hij wakker wordt! Hij ziet een medemens, maar zij is anders als hij: zij is een vrouw, zijn vrouw! Hij is weg van haar en zingt een lied op haar: ‘Deze is ditmaal been van mijn beenderen en vlees van mijn vlees! Deze zal mannin genoemd worden, want uit de man is zij genomen’. Bij het zien van zijn vrouw geeft God Adam de kennis dat Hij haar uit hem heeft geschapen en hij geeft haar de naam mannin (Hebr. *isha*), afgeleid van man (Hebr. *ish*). De mens is nu tweevoudig: mannelijk en vrouwelijk, om elkaar aan te vullen en in liefde te dienen. De Bijbelschrijver

voegt aan de schepping van de vrouw en Gods schenking van haar aan Adam toe: 'Daarom zal een man zijn vader en zijn moeder verlaten en zich aan zijn vrouw hechten; en zij zullen tot één vlees zijn'. Ze vormen een nieuwe eenheid: lichamelijk, psychisch en geestelijk, om samen de HEERE, elkaar en anderen te dienen. God heeft het huwelijk lief. Daarom geeft Hij Zijn gebod om het te beschermen: 'U zult geen overspel doen'. En Hij kiest het beeld van het huwelijk voor Zijn relatie met Zijn volk Israël (Jes.54; Ezech.16; Hosea 1/2; enz.) en Paulus gebruikt het als beeld voor Christus' relatie met Zijn Gemeente. Het huwelijk is kostbaar in Gods ogen, maar satan doet er alles aan om huwelijken te verwoesten. Hij wil God en mensen treffen door het aardse beeld van Zijn liefde stuk te maken. Maar God houdt het huwelijk als Zijn instelling in stand. De bruiloft van het Lam komt. Vader, hoe groot is Uw liefde voor het huwelijk! Amen.

Gebed

HEERE, almachtige God, dank U voor Uw liefde voor man en vrouw en voor Uw gave van het huwelijk. Bescherm het en geef dat het Uw liefde voor Uw volk zal uitstralen, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt Jezus over het huwelijk en wat doet Hij op een bruiloftsfeest (Joh.2)?
2. Wat bedoelt Paulus met het geheimenis van het huwelijk?
3. Wat betekent het ongehuwd óf gehuwd zijn voor je?

6 UW LIEFDE VOOR UW GAVE VAN DE RUSTDAG

Lezen: Genesis 1:24 – 2:3

Zo zijn de hemel en de aarde voltooid en heel hun legermacht. Toen God op de zevende dag Zijn werk, dat Hij gemaakt had, voltooid had, rustte Hij op de zevende dag van al Zijn werk dat Hij gemaakt had. En God zegende de zevende dag en heiligde die, want daarop rustte Hij van al Zijn werk, dat Hij gemaakt had. (Genesis 2:1-3)

(God beveelt:) Gedenk de sabbatdag, dat u die heiligt. Zes dagen zult u arbeiden en al uw werk doen, maar de zevende dag is de sabbat van de HEERE, uw God. Dan zult u geen enkel werk doen, u, noch uw zoon, noch uw dochter, noch uw slaaf, noch uw slavin, noch uw vee, noch uw vreemdeling die binnen uw poorten is. Want in zes dagen heeft de HEERE de hemel en de aarde gemaakt, de zee, en al wat erin is en Hij rustte op de zevende dag. Daarom zegende de HEERE de sabbatdag en heiligde die. (Exodus 20:8-11)

God de Vader heeft al Zijn scheppingswerken van de eerste tot de zesde dag lief, ook Zijn instelling van de wekelijkse rustdag. In zes dagen voltooit Hij de schepping van de hemel en van de aarde en van de hele legermacht van Zijn schepping: zon, maan en sterren, planten, dieren, mensen en engelen. Aan alles geeft Hij een geordende plaats en taak. Dan breekt de zevende dag aan: de rustdag. Het Hebreeuwse werkwoord (*sabbat*) betekent: ophouden met werken, rusten. Gods scheppingswerk in zes dagen vindt een rustpunt.

Het is af en klaar. Niet dat God zich terugtrekt, want Hij werkt tot nu toe (Joh.5:17). Hij onderhoudt en bestuurt Zijn schepping. Op de zevende dag doet God ander werk. Hij zegent en heiligt die dag: Hij overlaadt die met Zijn goedheid en Hij zet die apart, zondert die af, van de andere dagen en wijdt die aan Zijn dienst. Hier wordt over de zevende dag gesproken, maar het woord 'sabbat' wordt niet genoemd. Het gaat hier over wat God doet. Er klinkt nog geen opdracht aan de mens zoals in het vierde gebod. Deze dag is wel bedoeld om tot zegen van mens en dier te zijn. De eerste dag voor de pas geschapen en getrouwde mensen Adam en Eva is een rustdag. Niet werken, maar lichamelijk en geestelijk rusten. Een dag voor God en voor elkaar. Om de HEERE te loven en Zijn Naam psalmen te zingen (Ps.92). De rustdag als een feestdag voor Hem en voor de mens!

De meeste christenen vieren de eerste dag van de week als rustdag en feestdag, omdat Jezus op die dag is opgestaan uit de doden. Evenals Adam en Eva mogen ook wij beginnen met rusten om de volgende dag aan het werk te gaan. Werken vanuit de genoten rust, lichamelijk en geestelijk, ten diepste vanuit de rust van Jezus' volbrachte werk, van Jezus, onze gekruisigde en opgestane Heere. Wanneer God bij de berg Sinaï aan Zijn volk Israël Zijn tien woorden geeft, geeft Hij in het vierde gebod de opdracht om Hem na te volgen: om de rustdag apart te zetten en om op te houden met werken. Dit geldt voor mensen, personeel, lastdieren en voor de vreemdelingen; dus een algemene rustdag. Daarbij roept God de

zevende dag van Zijn scheppingswerk in herinnering. Hij is de krachtbron en het voorbeeld voor het houden van de rustdag. In Deuteronomium 5 wordt het vierde gebod gemotiveerd vanuit de bevrijding uit Egypte. Zo mogen we op de wekelijkse rustdag Gods schepping én verlossing gedenken; de bevrijding uit Egypte als profetie van Jezus' verlossingswerk! De zevende dag wordt niet afgesloten zoals de andere dagen: 'Toen was het avond en morgen geweest...' Hij is open naar de toekomst: naar de eeuwige rust in de toekomstige wereld, in het Koninkrijk van God in volle openbaring en heerlijkheid (Hebr.4:9,10). Die rust zal een feestelijke viering zijn: God danken, loven en aanbidden, niet één dag per week, maar voortdurend, tot in de eeuwen der eeuwen! Vader, hoe groot is Uw liefde voor Uw rustdag! Amen.

Gebed

Dank U, heilige en liefdevolle Vader, voor Uw instelling van de wekelijkse rustdag. Geef dat we die vieren tot eer van U en tot zegen van heel Uw schepping, door de kracht van Uw Geest, om Jezus' wil, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over de sabbat?
2. Wat betekent dat Jezus Heere van de sabbat is (Mt.12:8)?
3. Ervaar je de wekelijkse rustdag als feestdag? Hoe? Waarom (niet)?

7 UW LIEFDE VOOR UW VOLK ISRAËL

Lezen: Deuteronomium 7:1-16

(Mozes zegt tegen Israël:) Want u bent een heilig volk voor de HEERE, uw God. De HEERE, uw God, heeft u uitgekozen uit alle volken op de aardebodem om voor Hem tot een volk te zijn dat Zijn persoonlijk eigendom is. Niet omdat u groter was dan al de andere volken heeft de HEERE liefde voor u opgevat en u uitgekozen, want u was het kleinste van al de volken. Maar vanwege de liefde van de HEERE voor u, en om de eed die Hij uw vaders gezwoeren had, in acht te nemen, heeft de HEERE u met een sterke hand uitgeleid en heeft Hij u verlost uit het slavenhuis, uit de hand van de farao, de koning van Egypte. (Deuteronomium 7:6-8)

Uit alle volken van de aarde kiest God het volk Israël uit om Zijn volk, Zijn persoonlijk eigendom, te zijn (Ex.19:5,6). Hij doet dat uit enkel liefde. De HEERE is de Schepper van Israël. Hij heeft Zijn volk te voorschijn geroepen. Daarom noemt Mozes Hem de Vader van Israël (Deut.32:6). Hij roept Abraham uit het heidense Ur der Chaldeeën. Hij belooft hem een land, een groot volk, Zijn zegen en dat Hij een zegen voor alle volken op aarde zal zijn (Gen.12:1-3). Bij de berg Sinai neemt Hij het nageslacht van Abraham, Izak en Jakob aan tot Zijn volk, tot Zijn persoonlijk eigendom. God sluit een verbond met Zijn volk en geeft het een wet om naar te leven; om als Zijn volk - bevrijd uit de slavernij van Egypte - in vrijheid te leven!

In de profetieën van Jesaja maakt de HEERE zich bekend als de Maker en Formeerder/Pottenbakker van Israël, van de moederschoot af, vanaf het prille begin van zijn volksbestaan. Hij spreekt het volk toe als Zijn dienaar, als Jesjurun ('de oprechte'), die Hij uitgekozen heeft (44:1,2). Door de ballingschap in Babel zijn de positie en de bestemming van Israël niet veranderd. Zijn volk is uitgehouwen als een steen uit een rots (Abraham) en als een steen, die uitgegraven is uit een waterput (Sara). God heeft een wonder tot stand gebracht: een groot volk geschapen uit het nietige begin van twee oude mensen (51:1,2). Hij zal uit de kleine en zwakke rest, het overblijfsel, in Babel een nieuw volk scheppen! Wat een bemoediging voor Israël in ballingschap! Telkens verklaart Hij Zijn volk Zijn verbondsliefde: 'Kan een vrouw haar zuigeling vergeten, zich niet ontfermen over het kind van haar schoot? Zelfs al zouden die het vergeten, Ik zal u niet vergeten. Zie, Ik heb u in beide handpalmen gegraveerd, uw muren (van het herstelde Jeruzalem) zijn steeds vóór Mij' (49:15,16) en 'Voor een klein ogenblik heb Ik u verlaten, maar in grote barmhartigheid zal Ik u bijeenbrengen. In een stortvloed van grote toorn heb Ik voor u Mijn aangezicht een ogenblik verborgen, maar met eeuwige goedertierenheid zal Ik Mij over u ontfermen, zegt de HEERE, uw Verlosser' (54:7,8). Ook Jeremia profeteert over Gods eeuwige liefde voor Zijn volk: 'Met eeuwige liefde heb Ik u liefgehad, daarom heb Ik u getrokken met goedertierenheid' (Jer.31:3). In Zijn verbondsliefde heeft de HEERE Zijn volk naar zich toe-

getrokken (Hos.11:1-4). God noemt zichzelf de Vader van Zijn volk (Jer.31:9; Mal.1:6).

Zijn grote liefde toont God in het zenden van de Messias: Jezus, Zijn Zoon, om allereerst Zijn eigen volk Israël te redden (Mt.1:21; Hand.3:26). Wat is Zijn Vaderliefde zichtbaar in Jezus' liefde voor Israël, tot op het kruis toe, waar Hij bidt: 'Vader, vergeef het hun, want ze weten niet wat zij doen' (Lk.23:34)! En hoeveel liefde toont Paulus voor Zijn volk! Hij wenst vervloekt te zijn, weg van Christus, ten gunste van zijn volksgenoten (Rom.9:1-3; 10:1). In zijn brief aan de Romeinen verkondigt hij duidelijk en uitvoerig (hfdst. 9/11) dat God Zijn volk niet heeft verstoten (11:1,2), maar tot Zijn bestemming zal brengen (11:26). De Bijbel getuigt overvloedig van Gods Vaderliefde voor Zijn volk Israël en de geschiedenis bevestigt die tot vandaag toe. Vader, hoe groot is Uw liefde voor Uw volk Israë! Amen.

Gebed

God van Abraham, Izak en Jakob, dank U voor Uw eeuwige liefde voor Uw volk Israël. Geef dat we Uw volk liefhebben door onze gebeden en steun, in Jezus' Naam, door de kracht van Uw Geest, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over Gods liefde voor Israël?
2. Waarom moeten we Israël liefhebben?
3. Heb je het volk Israël lief? Hoe? Waarom (niet)?

8 UW LIEFDE VOOR UW VOLK EFRAÏM

Lezen: Hosea 2

(De HEERE belooft:) Ik zal u voor eeuwig tot Mijn bruid nemen: Ja, Ik zal u tot Mijn bruid nemen in gerechtigheid en in recht, in goedertierenheid en in barmhartigheid. In trouw zal Ik u voor Mij als bruid nemen; en u zult de HEERE kennen. (Hosea 2:18)

(De HEERE zegt:) Is Efraïm voor Mij niet een dierbare zoon, is hij voor Mij niet een lievelingskind? Want zo dikwijls als Ik tot hem spreek, denk Ik nog voortdurend aan hem. Daarom is Mijn binnenste onrustig, Ik zal Mij zeker over hem ontfermen, spreekt de HEERE. (Jeremia 31:20)

In 926 voor C. na de dood van koning Salomo vindt er een scheuring in het koninkrijk Israël plaats. Het ene rijk valt uiteen in twee koninkrijken: het zuidelijke tweestammenrijk Juda en het noordelijke tienstammenrijk Israël, ook Efraïm genoemd naar de belangrijkste stam. Met beide koninkrijken gaat de HEERE, de God van Israël, door. Tot beide rijken zendt Hij Zijn profeten om Zijn ene volk tot bekering te roepen, ook het afgescheiden deel Israël. De meest bekende profeten die in het noordelijke rijk werken zijn Elia en Eliza. Wanneer Elia op de berg Karmel een altaar bouwt, herstelt hij het omvergehaalde altaar van de HEERE. Hij neemt twaalf stenen, overeenkomstig het getal van de stammen van de zonen van Jakob, tot wie het woord van de HEERE was gekomen: Israël

zal uw naam zijn (1 Kon.18:30-32). Elia heeft het hele volk op het oog en in zijn hart!

Een van de profeten, die in het noordelijke koninkrijk Israël in de tijd van koning Jerobeam II (787-747 v. C.) werkt, is Hosea. Hij kondigt Gods strafgericht aan vanwege de ontrouw van Zijn volk door het dienen van de afgoden. Israël zal weggevoerd worden en is weggevoerd naar Assyrië. Maar Gods oordeel is niet het laatste. God zal Zijn volk kastijden en herstellen. Israël zal God weer 'mijn Man' noemen en de HEERE zal het volk reinigen van de afgoden, een verbond met de dieren sluiten, alle wapentuig opruimen voor een leven in vrede, het volk voor eeuwig tot Zijn bruid nemen, het van koren voorzien en Jizreël tot een plaats van nieuw leven maken (2:15-22). Vol Vaderliefde zegt Hij tegen Zijn ontrouwe volk: 'Ik zal u voor eeuwig tot Mijn bruid nemen' en het volk zal zeggen: 'Mijn God'. Wat een hoopvol perspectief!

Ook, nadat het volk in ballingschap gegaan is naar Assyrië in 722 v. C. denkt de HEERE aan Zijn volk. Jeremia profeteert over Efraïms berouw en over Gods ontferming over Zijn volk. Hij noemt Efraïm – de andere naam voor het noordelijke Israël – Zijn dierbare zoon en Zijn lievelingskind. Hij denkt voortdurend aan hem en belooft zich over hem te ontfermen (31:18-20). En de profeet Ezechiël voorzegt de hereniging van de twee koninkrijken Juda en Israël (of Efraïm) onder de Messias Jezus in de verre toekomst (Ezech.37:15-28). In het Nieuwe Testament blijven de twaalf stammen – het hele volk Israël – voortdurend in beeld. Jezus heeft het over andere

schapen die van deze stal (Juda) niet zijn, die Hij ook moet binnenbrengen (Joh.10:16). Hij moet de kinderen van God, overal verspreid, bijeenbrengen (Joh.11:52). Paulus spreekt over Gods belofte aan de vaders, 'die onze twaalf stammen hopen te bereiken door voortdurend, nacht en dag, God te dienen (Hand.26:7). En Jakobus schrijft aan de twaalf stammen in de verstrooiing (1:1) en Petrus 'aan de vreemdelingen in de verstrooiing' (1:1). Johannes ziet op Patmos honderdvierenveertigduizend verzegelde gelovigen uit de twaalf stammen van Israël (Openb.7:1-8) en de poorten van het nieuwe Jeruzalem dragen de namen van de twaalf stammen van de Israëlieten (Openb.21:12). Vader, hoe groot is Uw liefde voor Uw hele volk Israël, voor alle twaalf stammen! Daarover kunnen we ons alleen verwonderen en U daarvoor danken, loven en aanbidden. Geprezen Uw heilige Naam, amen.

Gebed

Dank U, HEERE, de 'Ik ben Die Ik ben', de eeuwigtrouwe Verbondsgod van Uw volk, voor Uw grote liefde voor de tien 'verloren stammen' die naar Assyrië in ballingschap zijn gegaan. Breng ze te voorschijn en tot Uw bestemming. Amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over Efraïm?
2. Hoe kan Gods Vaderliefde voor Efraïm ons bemoedigen?
3. Wat kun je voor Efraïm, de tien stammen, betekenen?

9 UW LIEFDE VOOR UW KONINGEN

Lezen: 2 Samuël 7:1-17

(God belooft David:) Ik zal hem (Salomo) tot een Vader zijn en hij zal Mij tot een zoon zijn, wat wil zeggen: als hij zich misdraagt, zal Ik hem terechtwijzen met een stok als van mensen en met slagen als van mensenkinderen. Maar Mijn goedertierenheid zal van hem niet wijken...Uw huis en uw koningschap zullen voor uw ogen voor eeuwig vaststaan, uw troon zal voor eeuwig zeker zijn. (2 Samuël 7:14-16)

(God zegt:) ...Ik heb David, Mijn dienaar, gevonden; met Mijn heilige olie heb Ik hem gezalfd...Hij zal tot Mij roepen: U bent mijn Vader, mijn God en de rots van mijn heil. Ja, Ik zal hem tot een eerstgeboren zoon maken, tot allerhoogste van de koningen der aarde. Ik zal Mijn goedertierenheid tegenover hem voor eeuwig houden, aan Mijn verbond met hem trouw blijven. Ik zal zijn nageslacht voor eeuwig laten bestaan en zijn troon als de dagen van de hemel. (Psalm 89:21,27-30)

Gods Vaderliefde gaat uit naar Zijn verbondsvolk Israël en naar zijn koningen. Aan het eind van de woestijnreis geeft de HEERE al een wet voor hen (Deut.17:14-20). Na Sauls ongehoorzaamheid zegt Samuël tegen hem: 'De HEERE heeft een man naar Zijn hart uitgezocht en de HEERE heeft hem de opdracht gegeven een vorst te zijn over Zijn volk' (1 Sam.13:14). Die koning wordt David, de man naar Gods hart (Hand.13:22). En wanneer Davids zoon Salomo ('Man van de vrede') geboren wordt, heeft de HEERE hem lief en zendt Hij

een boodschap naar David met de naam Jedid-Jah, die 'geliefd door de HEERE' betekent (2 Sam.12:25).

Vóór de geboorte van Salomo wil David een huis voor de HEERE bouwen, maar hij mag dat niet. De HEERE zal voor hem een huis bouwen: een koningshuis. Hij zegt tegen David: 'Wanneer uw dagen voorbij zijn en u met uw vaderen ontslapen bent, zal Ik uw nakomeling na u, die uit uw lichaam voortkomt, doen opstaan en Ik zal zijn koningschap bevestigen. Die zal voor Mijn Naam een huis bouwen en Ik zal de troon van zijn koningschap voor eeuwig bevestigen'. De band tussen de HEERE en het nageslacht van David is die van vader en zoon. God sluit een verbond met David met het voorrecht dat zijn nakomelingen de HEERE Vader mogen noemen. Psalm 2 bezingt dit verbond: 'Ik zal het besluit bekendmaken: De HEERE heeft tegen Mij gezegd: U bent Mijn Zoon, Ik heb U heden verwekt' (7-9); een verbond, vervuld in Jezus, de Zoon van David. Wanneer Davids nakomelingen op de troon afwijken van de HEERE, zal Hij hen niet verstoten, maar straffen zoals een vader zijn zoon kastijdt. Zijn trouw zal van het koningshuis van David niet wijken. Het zal bestendig zijn en eeuwig blijven bestaan. Ook deze belofte is in Jezus, de Koning van Israël, vervuld. In Psalm 89 bezingt Ethan Gods verbond met David met betrekking tot zijn koningshuis: 'Ik heb David, Mijn dienaar, gevonden; met Mijn heilige olie heb Ik hem gezalfd...Hij zal tot Mij roepen: U bent mijn Vader, mijn God en de rots van mijn heil. Ja, Ik zal hem tot een eerstgeboren zoon maken, tot de allerhoogste van de

koningen der aarde'. Wat Ethan hier bezingt reikt verder dan David en Salomo. Profetisch bezingt hij de Zoon van David: Jezus Christus en Zijn eeuwig Koningschap. Bij Jezus' doop en bij Zijn verheerlijking op de berg klinken de woorden van de Vader: 'Dit is Mijn geliefde Zoon, in Wie Ik Mijn welbehagen heb!' (Mt.3:17; 17:5).

De relatie tussen de HEERE en de koning van Israël is die van Vader en zoon; geadopteerde zoon. De meeste koningen van Israël hebben die relatie niet beseft en niet dienovereenkomstig geregeerd, de godvrezende koningen uitgezonderd. Maar ook die waren niet volmaakt. Alle nakomelingen op Davids troon riepen om de komst van Jezus, de volmaakte Koning. Vader, hoe groot is Uw liefde voor Uw koningen, in het bijzonder voor Jezus, Uw Zoon! Hij moet eeuwig leven en regeren! Amen.

Gebed

Koning van Israël, dank U voor de relatie van Vader en zoon voor de nakomelingen van David op de troon. Geef dat we als gelovigen deze relatie beseffen, in het bijzonder met Jezus, Uw Zoon, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Zegt de Bijbel nog meer over deze relatie van de koningen?
2. Hoe is de belofte over adoptie van Davids zoon vervuld in Jezus? Heeft dat betekenis voor de adoptie van de gelovigen?
3. Wat betekent de relatie God – koning voor je voorbede?

10 UW LIEFDE VOOR UW ONMONDIGE KINDEREN

Lezen: Jesaja 64

(David zingt:) Vertrouwelijk gaat de HEERE om met wie Hem vrezen, Zijn verbond maakt Hij hun bekend... Vader van de wezen en Rechter van de weduwen: dat is God in Zijn heilige woning; een God Die eenzamen in een huisgezin plaatst... Zoals een vader zich ontfermt over zijn kinderen, zo ontfermt de HEERE zich over wie Hem vrezen. (Psalm 25:14; 68:6,7; 103:13)

Toch bent U onze Vader, want Abraham weet van ons niet en Israël kent ons niet. U, HEERE, bent onze Vader; onze Verlosser van oude tijden af is Uw Naam...Maar nu, HEERE, U bent onze Vader! Wij zijn het leem en U bent onze Pottenbakker: wij zijn allen het werk van Uw handen. (Jesaja 63:16; 64:8)

Hebben wij niet allen één Vader? Heeft niet één God ons geschapen? Waarom handelen wij dan trouweloos, een ieder tegen zijn broeder,...? (Maleachi 2:10)

In het oude verbond - gesloten met Zijn volk Israël bij de berg Sinaï - verklaart de HEERE Zijn volk Zijn grote liefde: verkiezende liefde, verbondsliefde die geldt voor Zijn hele volk en in het bijzonder voor de koningen uit het koningshuis van David. In die relaties wordt de Vadernaam gebruikt: De HEERE is de Vader van Zijn volk en van de koningen uit Davids geslacht. David zingt over God als de Vader van de wezen en

over Zijn ontferming over wie Hem vrezen zoals een vader zich ontfermt over zijn kinderen. De HEERE gaat vertrouwelijk om met wie Hem vrezen en maakt Zijn verbond hun bekend. Toch spreekt David in dit verband niet over het persoonlijke kindschap van de gelovigen. De HEERE wordt in de psalmen niet aangesproken als Vader. Pas aan het einde van het tijdvak van het oude verbond wordt de HEERE aangesproken als 'onze Vader' in een gebed tijdens de Babylonische ballingschap: 'Toch bent U onze Vader, want Abraham weet van ons niet en Israël kent ons niet. U, HEERE, bent onze Vader; onze Verlosser van oude tijden af is Uw Naam...Maar nu, HEERE, U bent onze Vader! Wij zijn het leem en U bent onze Pottenbakker: wij zijn allen het werk van uw handen'. Hier wordt gemeenschappelijk gebeden tot 'onze' Vader en daarbij wordt gedacht aan God als Schepper en Verlosser. De profeet Maleachi denkt bij Gods Vaderschap aan Zijn schepping van de mens als de oorsprong van alles wat leeft.

Wanneer de HEERE aan Zijn volk een nieuw verbond belooft - het Sinaïverbond hebben ze verbroken door afgodendienst - spreekt Hij 'verhullend' over het persoonlijke kindschap van de gelovigen: 'Voorzeker, dit is het verbond dat Ik na die dagen met het huis van Israël sluiten zal, spreekt de HEERE: Ik zal Mijn wet in hun binnenste geven en zal die in hun hart schrijven. Ik zal hun tot een God zijn en zij zullen Mij tot een volk zijn. Dan zullen zij niet meer een ieder zijn naaste en een ieder zijn broeder onderwijzen door te zeggen: Ken de HEERE,

want zij zullen Mij allen kennen, vanaf hun kleinste tot hun grootste toe, spreekt de HEERE...' (Jer.31:33,34). Hier vinden we het persoonlijke kindschap in de knop die in het nieuwe verbond open bloeit. Daarbij mogen we niet vergeten dat de geloofskennis van de gelovige Israëlieten in het oude verbond beperkt was, terwijl hun geloofsvertrouwen vaak heel groot was (Hebr.11). Hun geloofsleven mogen we niet onderschatten, maar ook niet overschatten. Jezus zegt over Johannes de Doper, de laatste profeet van het oude verbond: 'Maar wie de minste is in het Koninkrijk der hemelen – in het nieuwe verbond – is groter dan hij' (Mt.11:11). En Paulus noemt de gelovigen van het oude verbond onmondige kinderen en de gelovigen van het nieuwe verbond mondige kinderen, die roepen: 'Abba, Vader!' (Gal.4:1-7; Rom.8:15). De knop bloeit open! Vader, hoe groot is Uw liefde voor Uw kinderen in het oude verbond! Aan U alle dank! Amen.

Gebed

Dank U, HEERE, God van Israël, voor de openbaring van Uw Vaderschap en van het kindschap van de gelovigen in de knop. Geef dat in ons leven beide zullen open bloeien, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt het Oude Testament nog meer over Gods Vaderliefde voor de gelovigen?
2. Was de Naam HEERE de Vadernaam voor de gelovigen?
3. Ken je God als Vader? Hoe? Waarom (niet)?

11 UW LIEFDE VOOR UW MONDIGE KINDEREN

Lezen: 1 Joh.3:1-17

(Jezus bidt:) Ik heb Uw Naam geopenbaard aan de mensen die U Mij uit de wereld gegeven hebt. Zij waren van U en U hebt hen Mij gegeven en zij hebben Uw Woord in acht genomen. (Johannes 17:6)

(Jezus zegt tegen Zijn leerlingen:) Want de Vader zelf heeft u lief, omdat u Mij hebt liefgehad en hebt geloofd dat Ik van God ben uitgegaan. (Johannes 16:27)

In het oude verbond met Zijn volk Israël stroomt Gods Vaderliefde voor Zijn kinderen door het kanaal van Zijn verbond. In het nieuwe verbond met Zijn volk Israël, waarin de heidenvolken worden opgenomen, stroomt Gods Vaderliefde door het kanaal van Jezus, Zijn Zoon, de Messias van Israël, in Wie Gods verbond ('Ik – uw God en u – Mijn volk') vlees en bloed aanneemt: Immanuël ('God met ons'). In het nieuwe verbond wordt de unieke relatie tussen God de Vader en Zijn Zoon bekendgemaakt; een relatie die verschilt van de relatie tussen God de Vader en Zijn kinderen. Jezus zegt na Zijn opstanding tegen Maria Magdalena: 'Ik vaar op naar Mijn Vader en uw Vader en naar Mijn God en uw God' (Joh.20:17). Toch zijn Gods kinderen opgenomen in de unieke relatie tussen de Vader en Zijn Zoon. Jezus zegt: 'Opdat de liefde waarmee U (Vader) Mij (Jezus) hebt liefgehad, in hen (Mijn leerlingen) is en Ik (Jezus) in hen' (Joh.17:26). Wat een genade die ons verstand ver te boven gaat! Genade om zich

over te verwonderen, God de Vader ervoor te danken, te loven en te aanbidden! Johannes schrijft: 'Niemand heeft ooit God gezien; de eniggeboren Zoon, Die in de schoot van de Vader is, Die heeft Hem ons verklaard' (Joh.1:18). Jezus is naar de aarde gekomen om ons bekend te maken wie Zijn Vader is; om de liefde van Zijn Vaderhart aan ons te verklaren. Jezus is het volmaakte beeld van Zijn Vader (Joh.14:9; Kol.1:15; Hebr.1:3). Hij spreekt Zijn Vader aan in Zijn Aramese moedertaal met 'Abba' (Mk.14:36); een aanspraak van kinderen, vol liefde en vertrouwen. Zo leert Hij Zijn leerlingen tot God spreken: 'Bid u dan zo: Onze Vader, Die in de hemelen zijt' (Mt.6:9). Telkens spreekt Hij over 'uw Vader Die in de hemelen is' (Mt.5:16,45,48; 6:1; 7:11; enz.). Jezus spreekt gelijkenissen uit over Zijn hemelse Vader (Mt.7:9-11; 21:28-32; 22:1-14; Lk.15:11-32). Hij wil niets liever dan dat Zijn leerlingen de liefde van Gods Vaderhart kennen: 'De Vader zelf heeft u lief'. De gelovigen van het oude verbond waren onmondige kinderen, onder voogden en beheerders gesteld, schrijft Paulus, maar God heeft Jezus, Zijn Zoon, gezonden om hen die onder de wet waren vrij te kopen, om de aanneming tot kinderen te ontvangen. Hij heeft de Geest van Zijn Zoon in hun harten uitgezonden, Die roept: Abba, Vader! (Gal.4:1-7). Zie hoe grote liefde God de Vader de gelovigen van het nieuwe verbond bewezen heeft en bewijst dat ze kinderen van God genoemd worden! Dat zijn ze nu en het is nog niet geopenbaard wat ze zullen zijn in de toekomst bij Jezus' terugkomst in heerlijkheid, maar ze zullen

dan aan Hem gelijkvormig zijn (1 Joh.3:1,2). Het beste komt nog en zal alles overtreffen! Over die heerlijke zegen van de aanneming tot kinderen – de adoptie tot volwassen zonen/dochteren van de Vader – schrijft Paulus in Romeinen 8. De gelovigen hebben de Heilige Geest ontvangen Die hun vrijmoedigheid geeft om te roepen: ‘Abba, Vader!’ De Heilige Geest verzekert hen van hun kindschap met de rijke erfenis: erfgenaam van God en mede-erfgenaam van Christus. Als kinderen van God lijdten ze met Jezus om straks met Hem verheerlijkt te worden (15-17). Wat een zekerheid, rijkdom en toekomst! Vader, hoe groot is Uw liefde voor Uw kinderen! Halleluja! Amen.

Gebed

Heere Jezus, dank U voor het bekendmaken van Uw Vader, voor Uw verwerving ervan op het kruis en voor Uw bediening ervan door Uw Geest. Leer ons Uw Vader hoe langer hoe meer kennen en als Zijn kinderen leven, uit genade, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt het Nieuwe Testament nog meer over Gods Vaderliefde voor Zijn kinderen?
2. Wat zijn de overeenkomsten/verschillen tussen Gods Vaderliefde voor Zijn kinderen in het oude en in het nieuwe verbond?
3. Geloof je dat God je aangenomen heeft tot Zijn kind? Hoe? Waarom (niet)?

12 UW LIEFDE VOOR UW VERLOREN KINDEREN

Lezen: Lukas 15:11-32

En zij (Adam en Eva) hoorden de stem van de HEERE God, Die in de hof wandelde, bij de wind in de namiddag. Toen verborgen Adam en zijn vrouw zich voor het aangezicht van de HEERE God te midden van de bomen in de hof. En de HEERE God riep Adam en zei tegen hem: Waar ben je? (Genesis 3:8,9)

(Jeremia zegt:) Keer terug, afkerige kinderen (van Israël), spreekt de HEERE, want Ik heb u getrouwd. Ik zal u nemen, één uit een stad en twee uit een geslacht en Ik zal u naar Sion brengen... Keer terug, afkerige kinderen (Jeremia 3:14,22)

En hij (de jongste zoon) stond op en ging naar zijn vader. En toen hij nog ver van hem verwijderd was, zag zijn vader hem en deze was met innerlijke ontferming bewogen en hij snelde hem tegemoet, viel hem om de hals en kuste hem...Maar hij (de oudste zoon) werd boos en wilde niet naar binnen gaan. Toen ging zijn vader naar buiten en spoorde hem aan. (Lk.15:20,28)

Gods Vaderliefde gaat uit naar mensen die door genade Zijn kinderen zijn geworden; door de wedergeboorte en door de aanneming tot kinderen. Ze zijn de lievelingen van Zijn Vaderhart en de broers en zussen van Jezus, Zijn Zoon, hun oudste Broer. Wat een genade! Gods Vaderliefde gaat echter ook uit naar alle mensen die Hij geschapen heeft. Hij is hun

Vader, omdat Hij hen geschapen heeft: 'Adam, de zoon van God' (Lk.3:38). Door de zondeval in het paradijs zijn alle mensen verloren zonen en dochters geworden, buiten het paradijs: de gemeenschap met God, ver van het Vaderhuis. Maar de hemelse Vader zoekt hen op, zoals Hij Adam en Eva opzocht in hun schuilplaats en vraagt: 'Waar ben je?' Een vraag van Zijn liefde. Hij wil Zijn verloren zonen en dochters niet kwijt, maar terug hebben aan Zijn Vaderhart. Ook een vraag van Zijn recht. Hij heeft recht op hun liefde en leven en dat recht laat Hij gelden. Daarom laat Hij het Evangelie verkondigen aan alle schepselen (Mk.16:15) om ze tot bekering te brengen, om ze te redden, om ze nu en voor eeuwig gelukkig te maken. Zijn Vaderliefde is opzoekende liefde die uitgaat naar alle mensen door middel van de Evangelieverkondiging.

Ook binnen Zijn eigen volk Israël - het volk van Zijn verkiezing en verbond - gaat Gods Vaderliefde uit naar de verloren schapen van het huis van Israël (Mt.10:6; 15:24). Hij roept afkerige verbondskinderen terug tot Hem en belooft hen aan te nemen, één uit een stad en twee uit een geslacht – zo persoonlijk is Zijn aandacht en één of twee zijn niet te weinig voor Hem - naar Sion te brengen en hun afdwalingen te genezen. De hele dag strekt Hij Zijn handen uit naar een opstandig volk dat de weg gaat die niet goed is, naar hun eigen gedachten; een volk dat Hem voortdurend tot toorn verwekt (Jes.65:2,3). Zo groot is Zijn opzoekende liefde voor Zijn volk tot vandaag toe!

Jezus' komst en werk te midden van Zijn volk Israël is het bewijs van Zijn opzoekende liefde: 'Ten slotte stuurde hij zijn zoon naar hen toe' (Mt.21:37). Jezus heeft het Vaderhart van God voor Zijn volk laten zien. Zijn gelijkenis van de vader met zijn twee verloren zonen laat de grote, opzoekende Vaderliefde van God zien. De vader staat op de uitkijk en ziet de jongste zoon, die terugkeert, van ver, snelt naar hem toe, valt hem om de hals en kust hem. Wat een thuiskomst, boven alle verwachting! Maar de vader gaat ook naar de oudste zoon toe, die niet aan het feest voor de terugkeer van zijn broer wil deelnemen en spoort hem aan en zegt tegen hem: 'Kind, jij bent altijd bij mij en al het mijne is van jou'. Wat een liefde! Deze opzoekende liefde voor alle mensen wordt wereldwijd verkondigd! God wil dat alle mensen zalig worden en tot kennis van de waarheid komen (1 Tim.2:4). Vader, hoe groot is Uw liefde voor Uw verloren kinderen! Amen.

Gebed

Dank U, hemelse Vader, voor Uw opzoekende liefde. Geef dat we die beantwoorden met bekering en geloof, door het werk van Uw Heilige Geest, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over Gods liefde voor alle verloren mensen?
2. Hoe komt het dat die liefde niet beantwoord wordt?
3. Heb jij die liefde beantwoord? Hoe? Waarom (niet)?

13 UW LIEFDE IN UW ZEGEN

Lezen: Efeziërs 1:1-14

(Paulus schrijft aan de gelovigen in Efeze:) Gezegend de God en Vader van onze Heere Jezus Christus, Die ons gezegend heeft met alle geestelijke zegen in de hemelse gewesten in Christus, omdat Hij ons vóór de grondlegging van de wereld in Hem uitverkoren heeft, opdat wij heilig en smetteloos voor Hem zouden zijn in de liefde. (Efeziërs 1:3,4)

(Jakobus schrijft aan gelovige Joden:) Elke goede gave en elk volmaakt geschenk is van boven en daalt neer van de Vader der lichten, bij Wie er geen verandering is, of schaduw van omkeer. Overeenkomstig Zijn wil heeft Hij ons gebaad door het Woord van de waarheid, opdat wij in zeker opzicht eerstelingen van Zijn schepselen zouden zijn. (Jakobus 1:17,18)

Gods Vaderliefde komt tot uitdrukking in Zijn rijke zegen waarmee Hij Zijn kinderen gezegend heeft in Jezus Christus. Paulus schrijft daarover omstreeks 53/54 vanuit de gevangenis in zijn brief aan Christus' gemeente in Efeze en omgeving. Na afzender, adres en zegengroet klinkt er een lofprijzing op de God en Vader van onze Heere Jezus Christus. Onze Heere Jezus Christus – wat vertrouwelijk, warm en innig! Paulus zegent God de Vader: Hij roept al het goede over Hem uit en hij wenst Hem al het goede toe: 'Leve de God en Vader van onze Heere Jezus Christus!' Wat een prachtig begin voor deze brief! Deze indrukwekkende lof-

prijzing is één lange zin die bestaat uit twaalf verzen (3-14); ‘een gouden keten waarvan de schakels onlosmakelijk met elkaar verbonden zijn’ (L. Floor). Paulus is vol van de HEERE, zijn God, en hij jubelt het uit: ‘Gezegend de God en Vader van onze Heere Jezus Christus’. En dan te bedenken dat hij in de gevangenis zit. Hier blijkt de kracht van het geloof. Paulus zegt waarom hij God wil zegenen. God de Vader heeft Zijn kinderen gezegend met alle geestelijke zegen in de hemelse gewesten in Christus. Gods zegen brengt Paulus ertoe Hem te zegenen. Hij brengt in praktijk: ‘Wij hebben Hem lief, omdat Hij ons eerst liefhad’ (1 Joh.4:19). Hier is de wederkerigheid van de liefde. Vanuit de innige relatie van God de Vader met Jezus, Zijn Zoon, zijn de gelovigen gezegend met alle geestelijke zegen in de hemelse gewesten in Christus. Driemaal valt hier het woord ‘zegenen’: het is een en al zegen, zegen van het begin tot het einde. Alle zegen: een overvloed van zegeningen, die Paulus uitstalt in de volgende verzen. Geestelijke zegen: door het werk van de Heilige Geest. Zegen in de hemelse gewesten: bewaard in de hemel waar Jezus op de troon zit. Alle zegen in Christus: de Messias van Israël, de Gezalfde van de HEERE; gezalfd tot onze hoogste Profeet, enige Hogepriester en eeuwige Koning. Gods Vaderlijke liefde vindt haar middelpunt in Jezus en Zijn werk. Tot negen keer toe klinkt hier ‘in Christus’/‘in Hem’. De gelovigen zijn gezegend in Christus (3), uitverkoren in Hem (4), begenadigd in Hem (6), verlost in Hem (7), bijeengebracht in Christus (10), een erfdeel in Hem (11), hoop in Christus (12), zijn in

Hem (13) en verzegeld in Hem met de Heilige Geest (13). Gods kinderen zijn schatrijk in Christus vanuit God de Vader door de Heilige Geest; rijker dan de rijkste miljonair! En uit die rijkdom mogen ze putten met de emmer van het geloof; eigenen ze zich toe wat hun in Christus geschonken is!

Ook Jakobus schrijft over die rijke zegen: 'Elke goede gave en elk volmaakt geschenk is van boven en daalt neer van de Vader van de lichten'; van de hemellichamen: zon, maan en sterren. God is onveranderlijk in Zijn goedheid en dat blijkt uit de gaven die Hij schenkt. Jakobus noemt de gave van het nieuwe leven door de wedergeboorte waardoor de gelovigen de eerstelingen van Zijn schepselen zijn, de bewoners van de nieuwe aarde waar gerechtigheid woont. Wat een zegen en wat een vooruitzicht! Het beste komt nog. Vader, hoe groot is Uw liefde in Uw zegen! Halleluja! Amen.

Gebed

Heilige en liefdevolle Vader, dank U voor Uw overvloedige zegen in Christus door de Heilige Geest. Laat ons in die zegen delen door geloof en gebed, om Jezus' wil, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over Gods zegen?
2. Waarom is Jezus het middelpunt van die zegen?
3. Deel je in deze zegen? Hoe? Waarom (niet)?

14 UW LIEFDE IN UW ZORG

Lezen: Mattheüs 6:25-34

(De dichter zingt:) Zij (de dieren) allen wachten op U, dat U hun voedsel geeft op Zijn tijd. Geeft U het hun, zij verzamelen het, doet U Uw hand open, zij worden met het goede verzadigd...Zendt U Uw Geest uit, dan worden zij geschapen en vernieuwt U het gelaat van de aardbodem. (Psalm 104:27,28,30)

(Mozes zegt:)...Hij (de HEERE) beschermde hem (Zijn volk Israël) als Zijn oogappel. Zoals een arend zijn nest opwekt, boven zijn jongen zweeft, zijn vleugels uitspreidt, ze pakt en ze draagt op zijn vlerken, zo heeft alleen de HEERE hem geleid, er was geen vreemde god bij hem. (Deuteronomium 32:10,11)

(Jezus zegt:) Wees daarom niet bezorgd en zeg niet: Wat zullen wij eten? Of: Wat zullen wij drinken? Of: Waarmee zullen wij ons kleden? Want al deze dingen zoeken de heidenen. Uw hemelse Vader weet immers dat u al deze dingen nodig hebt. (Mattheüs 6:31,32)

Als Schepper zorgt God vanaf de eerste scheppingsdag. Hij maakt de aarde en de hemel klaar voor de komst van dieren en mensen. 'Ze komen in een volle keuken'. Hij geeft aan Adam een levensgezellin, een prachtige tuin om in te wonen, twee belangrijke bomen en een wekelijkse rustdag. 'En God zag al wat Hij gemaakt had, en zie, het was zeer goed' (Gen.1:31). Na de zondeval in het paradijs houdt de HEERE

niet op met zorgen. Hij zoekt de mensen op, die van Hem afgefallen zijn, en roept: 'Waar zijn jullie?' Hij belooft de komst van een Bevrijder uit de macht van de slang en van de satan, zijn baas (Gen.3:15). Hij maakt kleren voor Adam en Eva en beschermt hen voor het eten van de levensboom om niet eeuwig als zondaren te moeten leven. Hij zorgt voor Kaïn door hem te waarschuwen voor jaloezie en door hem een teken te geven om niet gedood te worden. De HEERE zorgt voor de geboorte van Seth in de plaats van de vermoorde Abel. Later zorgt God voor een ark tot redding in de komende zondvloed en Noach met zijn gezin wordt gered. Na de zondvloed richt Hij met Noach een verbond op met als teken de regenboog. Hij belooft: 'Voortaan, al de dagen van de aarde, zullen zaaitijd en oogsttijd, koude en hitte, zomer en winter, dag en nacht niet ophouden' (Gen.8/9). Psalm 104 bezingt Gods zorg voor Zijn schepping. Hij onderhoudt al wat leeft tot vandaag toe. 'Groot is Uw trouw, o Heer, mijn God en Vader' (*Opwekkingsliederen*, nummer 123). Nadat het nageslacht van Noach tot afgoderij is vervallen, roept de HEERE Abraham uit het heidense Ur der Chaldeeën als stamvader van het volk Israël en van andere volken. Wat zorgt de HEERE voor de aartsvaders Abraham, Izak en Jakob en voor Zijn volk Israël door de eeuwen heen, tot vandaag toe! In Egypte, tijdens de woestijnreis, in het beloofde land, tijdens de Assyrische, Babylonische en Romeinse ballingschap. Het bestaan van Israël als volk is een groot wonder en alleen te danken aan Gods Vaderlijke zorg! Jezus' komst en

werk laten Gods grote zorg zien voor de mensheid en in het bijzonder voor Zijn volk Israël. Hij komt om Zijn volk Israël zalig te maken (Mt.1:21) en als Redder van de wereld (Joh.4:42; 1 Joh.4:14). Jezus geeft onderwijs over Gods zorg. Daarom behoeven Zijn leerlingen niet bezorgd te zijn over eten, drinken en kleding, want hun hemelse Vader weet wat ze nodig hebben en dat geeft Hij, mild en overvloedig. Ook Paulus spoort daartoe aan en verbindt daaraan heerlijke beloften: 'Wees in geen ding bezorgd, maar laat uw verlangens in alles, door bidden en smeken, met dankzegging bekend worden bij God; en de vrede van God, die alle begrip te boven gaat, zal uw harten en uw gedachten bewaken in Christus Jezus...Maar mijn God zal u, overeenkomstig Zijn rijkdom, voorzien van alles wat u nodig hebt, in heerlijkheid, door Christus Jezus. Aan onze God en Vader nu de heerlijkheid in alle eeuwigheid. Amen' (Fil.4:6,7,19,20). Vader, hoe groot is Uw liefde in Uw zorg! Amen.

Gebed

Dank U, almachtige en eeuwige God, voor Uw Vaderlijke zorg. Geef dat we die opmerken, leven in kinderlijk vertrouwen op U en U danken voor Uw zorg, in Jezus' Naam, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over Gods Vaderlijke zorg?
2. Wat behoort nog meer tot Gods voorzienigheid?
3. Ervaar je Gods zorg? Hoe? Waarom (niet)?

15 UW LIEFDE IN UW ONTFERMING

Lezen: Psalm 103

(David zingt:) Zoals een vader zich ontfermt over zijn kinderen, zo ontfermt de HEERE zich over wie Hem vrezen. (Psalm 103:13)

(Micha profeteert:) Hij (de HEERE) zal zich weer over ons ontfermen, Hij zal onze ongerechtigheden vertrappen, ja, U zult al hun zonden werpen in de diepten van de zee. (7:19)

Toen Hij (Jezus) de menigte zag, was Hij innerlijk met ontferming bewogen over hen, omdat zij vermoeid en verstrooid waren, zoals schapen die geen herder hebben. (Mattheüs 9:36)

(Paulus schrijft aan Christus' gemeente in Rome:) Ik roep u er dan toe op, broeders, door de ontfermingen van God, om uw lichamen aan God te wijden als een levend offer, heilig en voor God welbehagelijk dat is uw redelijke godsdienst. (Romeinen 12:1)

Het Hebreeuwse woord voor 'ontferming' heeft oorspronkelijk de betekenis 'moederschoot'. 'Het duidt op de verbondenheid met wat hulp behoeft, zoals een moeder verbonden is aan haar pasgeboren kindje en zich erover ontfermt; er is sprake van een diepe gevoelsbeweging vanuit een intense band die nooit ophoudt. Gods ontferming is sterker dan die van een moeder (Jes.49:15)' (W. van Laar). Het Griekse woord verwijst naar lichaamsdelen als hart,

nieren en ingewanden en wordt meestal vertaald door 'met ontferming bewogen zijn'. De HEERE, de God van Israël, zegt tegen Mozes: '...Ik zal Mij ontfermen over wie Ik Mij ontfermen zal' (Ex.33:19). De HEERE is vrij om Zijn ontferming te betonen aan wie Hij wil. Paulus haalt deze woorden later aan en voegt er aan toe: 'Zo hangt het dan niet af van hem (de mens) die wil, ook niet van hem die hardloopt, maar van God Die zich ontfermt' (Rom.9:15,16). Vaak belooft de HEERE aan Zijn ontrouwe volk Israël en Juda Zijn ontferming, met name met het oog op de ballingschap en daarna (Jes.49:10,13; 54:7-10; Jer.31:20; 33:26; Ezech.39:25; Micha 7:19) en ook na de terugkeer uit de ballingschap (Zach.1:12,16; 10:6). Hij is de Ontfermer over Zijn volk, trekt zich het lot van Zijn volk aan en brengt daar verandering in. Hij doet zoals Hij is! In Jezus heeft Gods Vaderlijke ontferming vlees en bloed aangenomen. Vaak lezen we in de Evangeliën dat Hij 'met ontferming bewogen is'. Zijn ontferming kent geen grenzen voor armen, zieken, hongerigen, bezetenen en publieke zondaars als tollenaars en hoeren, enz. De liefde van Gods Vaderhart voor hen maakt Hij zichtbaar. Wanneer Hij een menigte mensen voor zich ziet, is Hij over hen bewogen met innerlijke ontferming, omdat ze vermoeid en verstrooid zijn zoals schapen zonder herder. Zijn leerlingen moeten gaan bidden tot de Heere van de oogst om meer arbeiders, om meer herders. Daarna stelt Jezus hen aan als apostelen/herders en zendt Hij ze uit (Mt.9:36-10:6). Ook in Zijn gelijkenissen spreekt Jezus over Gods Vaderlijke ont-

ferming: in die van de vader met zijn twee verloren zonen (Lk.15) en in die van de onbarmhartige knecht (Mt.18). De barmhartige Samaritaan toont het beeld van de hemelse Vader (Lk.10). Ook Paulus schrijft over Gods ontferming. Hij spoort gelovigen aan tot een nieuwe levenswandel met een beroep op de ontfermingen van God, waarover hij geschreven heeft met betrekking tot Zijn volk Israël (Rom.11:30-32). Laten Gods ontfermingen de gelovigen in vuur en vlam zetten om God te dienen uit liefde en dankbaarheid. Paulus prijst God als de 'Vader van de barmhartigheden' (2 Kor.1:3; vgl. Jak.5:11); van ontfermingen. 'Barmhartigheid' en 'ontferming' betekenen ongeveer hetzelfde. Jezus en de apostelen roepen de gelovigen op om ontferming/barmhartigheid te tonen (Mt.5:7; Lk.6:36; 10:37; Ef.4:32; Kol.3:12; 1 Petr.3:8). Zo dragen ze het beeld van hun Vader Die erdoor verheerlijkt wordt. Jezus is daarbij hun krachtbron en voorbeeld! Vader, hoe groot is Uw liefde in Uw ontferming! Amen.

Gebed

Heilige en liefdevolle Vader, dank u voor Uw grote ontferming betoond aan Uw volk Israël en geopenbaard in Jezus, Uw Zoon. Geef dat we die mogen kennen en uitstralen, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat vertelt de Bijbel nog meer over Gods ontferming?
2. Wat is Jezus' grootste daad van ontferming?
3. Ken je Gods ontferming en toon je die aan anderen? Hoe?

16 UW LIEFDE IN UW ZENDING VAN UW ZOON

Lezen: Johannes 3:1-21

(Johannes zegt:) Want zo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat ieder die in Hem gelooft, niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft. (Johannes 3:16)

En wij (Johannes en zijn medeapostelen) hebben gezien en getuigen dat de Vader de Zoon gezonden heeft als Zaligmaker van de wereld. (1 Johannes 4:14)

Maar toen de volheid van de tijd gekomen was, zond God Zijn Zoon uit, geboren uit een vrouw, geboren onder de wet, om hen die onder de wet waren, vrij te kopen, opdat wij de aanneming tot kinderen zouden ontvangen. (Galaten 4:4,5)

De HEERE, de God van Israël, is de zendende God. Hij zendt Zijn scheppend woord uit en hemel en aarde en de volken komen te voorschijn, met name Zijn volk Israël. Hij zendt Zijn woorden tot Zijn volk: Zijn geboden en beloften, met name beloften over de komst van de Messias: Jezus, Zijn Zoon. Daarbij zendt Hij profeten tot Zijn volk; een lange rij van Abraham (Gen.20:7) tot Johannes de Doper die Jezus aanwijst als de gekomen Messias: 'Zie, het Lam van God Dat de zonde van de wereld wegneemt' (Joh.1:29,36). In Zijn gelijkenis van de slechte landbouwers vertelt Jezus over een heer die een wijngaard plant en zijn slaven uitzendt om zijn vruchten in ontvangst te nemen, maar de slaven worden ge-

slagen, gedood en gestenigd. Ten slotte stuurt hij zijn zoon naar hen toe en zegt: 'Voor mijn zoon zullen zij ontzag hebben', maar de slechte landbouwers werpen hem buiten de wijngaard en doden hem (Mt.21:33-46). Zo heeft Israël met Gods profeten en met Jezus, de Messias, de Zoon van God, gedaan. Wat een 'zendingsactiviteit' van de HEERE, de God van Israël, naar Israël, Zijn volk!

De apostel Johannes is vol van Jezus' komst, van Gods Zoon, op aarde. Hij jubelt het uit: 'En het Woord is vlees geworden en heeft onder ons gewoond - en wij hebben Zijn heerlijkheid gezien, een heerlijkheid als van de Eniggeborene van de Vader - vol van genade en waarheid...En uit Zijn volheid hebben wij allen ontvangen, en wel genade op genade...Niemand heeft ooit God gezien; de eniggeboren Zoon, Die in de schoot van de Vader is, Die heeft Hem ons verklaard. (Johannes 1:14,16,18). Gods Zoon als het eeuwige Woord van de Vader is in Jezus van Nazareth 'vlees' geworden: een persoon met een menselijke natuur die door de zonde verzwakt is; één van ons, Die ons in alles gelijk is geworden, maar zonder zonde (Hebr.4:15). Wat een onuitsprekelijk genadewonder! Door het geloof hebben Johannes en zijn medeapostelen Jezus' heerlijkheid gezien: de heerlijkheid van de Eniggeborene van de Vader, vol van genade en waarheid. Uit Zijn volheid hebben ze genade op genade ontvangen; overvloeiende genade waaraan geen einde komt: vergeving van zonden en eeuwig leven in Gods gemeenschap en heerlijkheid. Door Jezus hebben ze God de

Vader leren kennen en Zijn grote liefde voor hen. De Vader zelf heeft hen lief (Joh.16:27). Jezus' komst is een groot wonder, maar een even groot wonder is dat Johannes en zijn medeapostelen Hem hebben leren kennen, door het werk van de Heilige Geest! Johannes zegt over het doel van Jezus' komst nog meer: Mensen die in Hem geloven zullen niet verloren gaan, maar eeuwig leven hebben en Jezus is de Redder van de wereld! Ook Paulus getuigt van Gods Vaderliefde in de zending van Zijn Zoon. God vervult de tijd van het onmondig kindschap van de gelovigen van het oude verbond (Gal.4:1-7). Hij zendt dan Zijn Zoon om allen, die onder de wet leefden, vrij te kopen. Hij komt om de gelovigen tot volwassen zonen en dochters van God te maken. Vader, hoe groot is Uw liefde in de zending van Uw Zoon! Amen.

Gebed

Dank U, eeuwige Vader, voor het zenden van Jezus, Uw Zoon, tot redding van een wereld, verloren in zonde en schuld. Geef dat we in Hem geloven en door Hem volwassen zonen en dochters van U worden, door Uw Geest, uit genade, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over Gods zending van Zijn Zoon?
2. Welk verschil is er tussen Jezus' Zoonschap en dat van de gelovigen?
3. Wat betekent Jezus' gezonden zijn voor jou? Waarom?

17 UW LIEFDE IN UW VERZOENING DOOR UW ZOON

Lezen: 2 Korinthiërs 5:11-21

(Paulus schrijft aan de gelovigen in Korinthe:) En dit alles (de nieuwe schepping) is uit God, Die ons met zichzelf verzoend heeft door Jezus Christus en ons de bediening van de verzoening gegeven heeft. God was het namelijk Die in Christus de wereld met zichzelf verzoende en aan hen hun overtredingen niet toerekende; en Hij heeft het woord van de verzoening in ons gelegd...Want Hem Die geen zonde gekend heeft, heeft Hij voor ons tot zonde gemaakt, opdat wij zouden worden gerechtigheid van God in Hem. (1 Kor.5:18,19,21)

Gods Vaderliefde in de zending van Zijn Zoon heeft als doel om de wereld met Hem te verzoenen en om haar te redden uit totale verlorenheid en te brengen tot eeuwige heerlijkheid: Gods Koninkrijk in volheid, de nieuwe hemel en de nieuwe aarde waar gerechtigheid woont (2 Petr.3:13). De verzoening van God door Zijn Zoon is het fundament van Zijn reddingswerk. Zonder de verzoening van de heilige en rechtvaardige God met de verloren mensenwereld zou er geen sprake kunnen zijn van redding! Jezus is gekomen om te lijden en te sterven voor de zonden, om Zijn leven als zoenoffer te brengen tot redding van de wereld. Gods verzoening heeft een *persoonlijke* spits: 'Opdat ieder die in Hem (Jezus) gelooft, niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft' (Joh.3:16) én een *kosmische* (hemel en aarde omvattende) spits: 'Om in de bedeling van de volheid van de tijden alles

weer in Christus bijeen te brengen, zowel wat in de hemel als wat op de aarde is' (Ef.1:10); Jezus' lieflijke Naam verenigt hemel en aarde tezaam! (*Zangbundel* van Johannes de Heer, lied 33)

Wanneer Paulus aan de gelovigen in Korinthe schrijft over de bediening van de verzoening, legt hij nadruk op het feit dat God de Vader de oorsprong van en de handelende persoon in de verzoening is: God heeft ons met zichzelf verzoend en God was in Christus de wereld met zichzelf verzoenend. Hij heeft de verzoening uitgedacht en beschikt; het is Zijn werk vanuit Zijn Vaderliefde, Zijn kloppend Vaderhart. De woorden, die Paulus voor 'verzoenen' en 'verzoening' gebruikt, 'zijn ontleend aan de diplomatieke sfeer en geven aan dat een voorheen vijandige relatie is overgegaan in een vriendschappelijke relatie... de voorheen vijandige verhouding wordt vervangen door de vrede tussen God en mens' (T.E. van Spanje). Paulus geeft ook aan hoe die verzoening tot stand is gekomen: 'door Jezus Christus', de Messias van Israël, 'in Christus' en wat die verzoening inhoudt: 'aan hen hun overtredingen niet toerekenende', namelijk van de mensenwereld. Jezus' zoenoffer is voldoende voor de zonden van alle mensen, maar wordt helaas niet door alle mensen in geloof aanvaard. Er behoeft geen druppel bloed meer te vloeien. Daarom is de smeekbede aan alle mensen: 'Laat u met God verzoenen'; maak van Zijn zoenoffer toch gebruik! Dat is mogelijk: 'Want Hem (Jezus) Die geen zonde gekend heeft, heeft Hij (God) voor ons tot zonde gemaakt, opdat wij

(zondaren) zouden worden gerechtigheid van God in Hem (Jezus)'. God de Vader heeft Jezus één gemaakt met de zonde: de Zondeloze tot Zondedragers gemaakt en als zodanig gestraft, in de plaats van zondaren, om hen door Hem rechtvaardig voor zich te stellen. De straf voor Hem en de vrede voor ons (Jes.53:5). Wat een wijsheid van God en wat een zalige ruil voor ons! In Romeinen schrijft Paulus dat God Jezus openlijk heeft aangewezen als middel tot verzoening (3:25). De Schriften getuigen van Hem als het offerlam waarin God zelf heeft voorzien, (Gen.22:8,13,14; 1 Kor.5:7) en Israëls offer- en priesterdienst waren één heenwijzing naar Hem. Op Golgotha bewijst God Zijn rechtvaardigheid door Jezus voor de zonden te straffen en door zondaren vergeving te schenken, omdat Jezus voor hen de straf heeft gedragen. Vader, hoe groot is Uw liefde in Uw verzoening door Uw Zoon! Amen.

Gebed

Heilige en liefdevolle Vader, dank U voor Uw verzoeningswerk en voor het offer van Uw Zoon. Geef dat we in U en Uw werk geloven, er uit leven, het voorleven en doorgeven. Amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over Gods verzoeningswerk?
2. Hoe komt het dat God de Vader soms wordt vergeten als de initiatiefnemer van dit werk?
3. Ken je de verzoening met God? Hoe? Waarom (niet)?

18 UW LIEFDE IN UW OPWEKKING VAN UW ZOON

Lezen: Mattheüs 28:1-10

(Jesaja profeteert:) Maar het behaagde de HEERE Hem (Zijn Knecht Jezus) te verbrijzelen,... Als Zijn ziel zich tot een schuldoffer gesteld zal hebben, zal Hij nageslacht zien, Hij zal de dagen verlengen; het welbehagen van de HEERE zal door Zijn hand gelukkig voortgaan. (Jesaja 53:10)

(Mattheüs vertelt:) Van toen aan begon Jezus Zijn discipelen te laten zien dat Hij naar Jeruzalem moest gaan en veel zou moeten lijden..., en dat Hij gedood zou worden en op de derde dag zou worden opgewekt...Maar de engel antwoordde en zei tegen de vrouwen:...Hij is hier niet, want Hij is opgewekt, zoals Hij gezegd heeft. Kom, zie de plaats waar de Heere gelegen heeft. (Mattheüs 16:21; 28:5,6)

(Petrus en de apostelen zeggen:) Deze Jezus heeft God doen opstaan, waarvan wij allen getuigen zijn. (Handelingen 2:32)

Gods Vaderlijke liefde blijkt niet alleen in de zending van Zijn Zoon en in de verzoening door Zijn Zoon, maar ook in de opwekking van Zijn Zoon Jezus uit de dood 'op de derde dag overeenkomstig de Schriften' (1 Kor.15:4). De HEERE, de God van Israël, is de God Die doden opwekt (2 Kor.1:9). Het hele Oude Testament getuigt daarvan, in het bijzonder Gods beloften over de komst en het werk van Jezus, de Messias. Jesaja voorzegt niet alleen Zijn dood, maar ook dat Hij de dagen zal verlengen en dat het welbehagen van de HEERE

door Zijn hand gelukkig zal voortgaan en dat Hij door Zijn kennis velen rechtvaardig zal maken. Jezus zelf heeft regelmatig met Zijn leerlingen over Zijn kruisdood en Zijn opwekking uit de dood gesproken (Mt.17:23; 20:19; Joh.12:24; 16:20-22; enz.).

Na Zijn opwekking uit de dood door Zijn Vader, getuigen de engelen daarvan tegen de vrouwen. Ze zeggen: 'Waarom zoekt u de Levende bij de doden? Hij is hier niet, maar Hij is opgewekt. Herinnert u hoe Hij tot u gesproken heeft, toen Hij nog in Galilea was: De Zoon des mensen moet overgeleverd worden in de handen van zondige mensen en gekruisigd worden en op de derde dag opstaan' (Lk.24:5-7). Na Zijn vele verschijningen aan hen worden Zijn leerlingen na Pinksteren getuigen van Zijn opwekking door de Vader: 'En de apostelen legden met grote kracht getuigenis af van de opstanding van de Heere Jezus; en er was grote genade over allen' (Hand.4:33). Met het Evangelie van Jezus als de gekruisigde en opgestane Heere zijn de apostelen de wereld ingetrokken. 'Zij gingen overal heen om te prediken en de Heere werkte mee en bevestigde het Woord door de tekenen die erop volgden' (Mk.16:20).

Jezus' opwekking uit de dood door Zijn Vader heeft grote betekenis voor Hem en voor ons. Het is het bewijs van Zijn Vaders goedkeuring van Zijn offer, op Golgotha gebracht. Daarom is er een open graf op de paasmorgen en wordt Jezus ontslagen van Goddelijke rechtsvervolging: 'Het is volbracht' (Joh.19:30): de schuld is betaald en de zonde verzoend.

Daarom kan Paulus schrijven: 'Hij (Jezus) is met kracht bewezen te zijn de Zoon van God door Zijn opstanding uit de doden' (Rom.1:4) en 'Die om onze overtredingen is overgeleverd en opgewekt om onze rechtvaardiging' (Rom.4:25): Jezus is overgegeven in de kruisdood om de straf van onze zonden te dragen en Hij is door Zijn Vader opgewekt met het oog op onze rechtvaardiging, want wie gelooft in God, Die Jezus heeft opgewekt, wordt door Hem rechtvaardig verklaard (Rom.10:9,10). Zijn rechtvaardiging is de rechtvaardiging van de gelovigen en hun rechtvaardiging de Zijne, want ze zijn in Hem begrepen. Paulus schrijft: 'Maar God, Die rijk is in barmhartigheid, heeft ons door Zijn grote liefde...ook toen wij dood waren door de overtredingen, met Christus levend gemaakt ...en heeft ons met Hem opgewekt en met Hem in de hemelse gewesten gezet in Christus Jezus' (Ef.2:4-6). Wat een rijkdom en wat een zegen! Vader, hoe groot is Uw liefde in de opwekking van Jezus, Uw Zoon! Amen.

Gebed

Dank U, hemelse Vader, voor Jezus' opwekking uit de dood en voor Uw goedkeuring van Zijn zoenoffer. Geef dat we Uw werk daarin bewonderen, U daarvoor danken en loven, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over Jezus' opwekking?
2. Waarom zijn de gelovigen daarin begrepen?
3. Wat betekent Jezus' opwekking uit de dood voor je?

19 UW LIEFDE IN UW ZENDING VAN UW HEILIGE GEEST

Lezen: Handelingen 2:1-21

(Joël profeteert:) Daarna zal het geschieden dat Ik (de HEERE) Mijn Geest zal uitstorten op alle vlees: uw zonen en uw dochters zullen profeteren,... Ja, zelfs op de dienaren en op de dienaressen zal Ik in die dagen Mijn Geest uitstorten. (Joël 2:28,29)

(Jezus belooft Zijn leerlingen:) En zie, Ik zend de belofte van Mijn Vader op u; maar blijft u in de stad Jeruzalem, totdat u met kracht uit de hoogte bekleed zult worden (Lukas 24:49)

En zij (Jezus' leerlingen) werden allen vervuld met de Heilige Geest en begonnen te spreken in andere talen zoals de Geest hun gaf uit te spreken. (Handelingen 2:4)

Op Zijn tijd zendt God de Vader in Zijn grote liefde Zijn Zoon Jezus Christus naar onze mensenwereld, verloren in zonde en schuld, om ons met Hem te verzoenen en ons te redden uit totale verlorenheid tot eeuwige heerlijkheid; God *voor* ons en *met* ons: Immanuël ('God met ons'). In Zijn grote liefde zendt God de Vader op het Joodse Wekenfeest in Jeruzalem (Hand.2) Zijn Heilige Geest: God *in* ons met Zijn tegenwoordigheid en werkingen, met Zijn liefde en genade én God *op/over* ons met Zijn gaven om Zijn getuigen te zijn door woorden en daden: door het verkondigen van het Evangelie van het Koninkrijk en door het oprichten van de tekenen van Zijn Koninkrijk. Jezus' leerlingen leren de Heilige

Geest van de God van Israël kennen zoals ze Hem niet eerder gekend hebben: als persoon, met Zijn inwoning, met Zijn liefde, met Zijn onderwijs en met Zijn kracht. Stromen van levend water vloeien uit hun binnenste: de stromen van gebed, voorbede en aanbidding, van dankzegging en lofprijzing, van getuigenis en dienstbetoon, enz. (Joh.7:37-39). Wie is in staat om de zegen van Pinksteren uit te drukken: de zegen van de Vader, in Zijn Zoon, door de Heilige Geest? God de Heilige Geest als de Geest van volheid en vervulling, om die te ontvangen, eens voor het eerst en daarna telkens opnieuw. Om voortdurend vervuld te worden met Hem (Ef.5:18)! De heilsfeiten van Jezus' geboorte, van Zijn lijden en sterven, van Zijn opstanding en hemelvaart hebben een *eenmalig* karakter en worden ons *toegerekend*, maar de vervulling met de Heilige Geest is *herhaaldelijk* (Hand.4:8,31; 6:3; 7:55; 8:17; enz.) en die wordt ons niet toe-gerekend, maar we worden met Hem *vervuld*. De zending van de Heilige Geest is de belofte van de Vader (Lk.24:49; Hand.2:33; Gal.3:14), die Hij door Zijn profeten heeft voorzien (Joël 2, Jes.44:3; Ezech.36:27; enz.). Johannes de Doper heeft Zijn werk voorzien (Mt.3:11) en Jezus zelf heeft Hem beloofd (Joh.7:37-39; Lk.24:49; Hand.1:5,8). Hij heeft om Zijn komst gebeden en de Vader heeft Zijn gebed verhoord (Joh.14:16; Hand.2:33). Na Zijn troonsbestijging bij Zijn hemelvaart is Zijn eerste regeringsdaad de uitstorting van de Heilige Geest op Zijn leerlingen, op Christus' Gemeente die daardoor gevormd wordt en samengesmeed wordt tot één lichaam. De Geest

openbaart zich als de Geest van volheid: het twaalftal apostelen wordt vervuld, het Wekenfeest wordt vervuld, het huis wordt vervuld en de leerlingen worden vervuld. De honderdtwintig leerlingen, die bijeen zijn (Hand.1:15), worden allen vervuld met de Heilige Geest en beginnen in klanktaal te spreken. Ze ontvangen deze gave van de Heilige Geest om God te loven én om aan de buitenlandse feestgangers in hun eigen moedertaal Zijn grote daden te verkondigen; een gave met een verticale spits en een horizontaal bereik. En wat ontvangt Petrus een kennis in de Schriften en in de heilsdaden van God én een vrijmoedigheid en kracht om te getuigen! Jezus' leerlingen worden toegerust om Zijn verheerlijkte leven uit te stralen en om Zijn werk voort te zetten: alle volken tot Zijn leerlingen maken. Door de Geest gebeurt het, ook vandaag. Vader, hoe groot is Uw liefde in Uw zending van Uw Heilige Geest! Amen.

Gebed

Vader, dank U voor Uw zending van Uw Geest met Zijn inwoning en toerusting, met Zijn vrucht en gaven. Vervul ons met Hem, tot eer van U en tot zegen van velen, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over de Heilige Geest?
2. Welke overeenkomst/verschil is er met Jezus' doop in of vervulling met de Heilige Geest (Mt.3:16)?
3. Heb je de vervulling met de Geest ontvangen? Hoe?

20 UW LIEFDE IN UW ROEPING TOT BEKERING

Lezen: Markus 1:1-20

En zij (Adam en Eva) hoorden de stem van de HEERE God, Die in de hof wandelde, bij de wind van de namiddag. Toen verborgen Adam en zijn vrouw zich voor het aangezicht van de HEERE God.... En de HEERE God riep Adam en zei tegen hem: Waar bent u? (Genesis 3:8,9)

(Jesaja profeteert:) Laat de goddeloze zijn weg verlaten...Laat hij zich bekeren tot de HEERE, dan zal Hij zich over hem ontfermen, tot onze God, want Hij vergeeft veelvuldig. (55:7)

En Hij (Jezus) zei: De tijd is vervuld en het Koninkrijk van God is nabijgekomen; bekeer u en geloof het Evangelie. (Mk.1:15)

Wat toont de HEERE, de God van Israël, Zijn Vaderlijke liefde in alles wat Hij gedaan heeft voor een mensenwereld, verloren in schuld! Hij heeft echter nog meer gedaan en doet nog meer in die mensenwereld, in persoonlijke levens, in huwelijken en gezinnen, in Israël en in Christus' Gemeente, in de volken en in de samenleving; in allerlei relaties en situaties. God de Vader en Jezus, Zijn Zoon, werken tot nog toe (Joh.5:17) en dat doen Zij door de Heilige Geest. Hij is de Uitvoerder en Toepasser van wat God de Vader heeft uitgedacht en beschikt en wat God de Zoon heeft verworven op het kruis en aan het licht heeft gebracht in Zijn opstanding uit de dood. De Heilige Geest laat mensen delen in al die zegeningen. Daarbij begint Hij in het klein: in een mensenhart

en van daaruit werkt Hij in steeds grotere cirkels. Hij roept die ene mens Saulus van Tarsus tot bekering en tot Zijn dienst (Hand.9) en hij eindigt als apostel zijn Evangeliedienst in Rome, de hoofdstad van het Romeinse wereldrijk: 'Hij predikte het Koninkrijk van God en gaf onderwijs over de Heere Jezus Christus, met alle vrijmoedigheid, ongehinderd' (Hand.28:31). En de Evangelieverkondiging gaat nog steeds door!

Hoe leer ik nu Gods Vaderlijke persoonlijk kennen? Ik leer die kennen doordat Hij mij roept tot bekering. Zo heeft Hij Adam en Eva, die Hem ongehoorzaam waren, uit hun schuilplaats geroepen: 'Waar zijn jullie?' Een vraag van Zijn liefde: God wil hen niet kwijt én een vraag van Zijn recht dat Hij op hen laat gelden. Gods roep tot bekering klinkt aan het begin van de Bijbel, de hele Bijbel door, en aan zijn einde: 'En laat hij die dorst heeft, komen (tot Mij); en laat hij die wil, het water van het leven nemen, voor niets' (Openb.22:17). God, de hemelse Vader, wacht op de terugkeer van Zijn verloren zonen en dochters. Wat een opzoekende liefde!

God roept verloren mensen tot bekering, tot de gemeenschap van Zijn Zoon Jezus Christus (1 Kor.1:9). Hij doet dat door Zijn Geest en Woord, door de verkondiging van het Evangelie. De Heilige Geest opent het hart (Hand.16:14) en de mens komt tot zichzelf en tot zijn Vader zoals de verloren zoon in de gelijkenis (Lk.15:17-20). Bekering houdt in: inkeer, omkeer en terugkeer, eens voor het eerst en daarna telkens opnieuw. We hebben dagelijks bekering nodig. Bekering met

het oog op het feest van Gods Koninkrijk (Mk.1:15) en op Jezus' terugkeer als Rechter (Hand.10:42; 17:30,31). Bekering is onmisbaar én beschikbaar. God heeft Jezus verhoogd tot een Vorst en Zaligmaker om te geven bekering en vergeving van zonden (Hand.5:31). Hij geeft die en wij mogen/moeten daarom bidden. Echte bekering leidt tot geloof in Jezus. Bekering en geloof behoren bij elkaar (Hand.20:21) zoals ook bekering en wedergeboorte. 'Be-kering' legt nadruk op onze verantwoordelijkheid: God roept en Hij verwacht een antwoord van ons. 'Wedergeboorte' legt nadruk op de bekering als het werk van God: Hij wederbaart door het Woord van de waarheid (Jak.1:18) als het on-vergankelijke zaad dat verkondigd wordt (1 Petr.1:23,25). Door de (weder)geboorte uit God nemen we Jezus aan en ontvangen we macht om kinderen van de hemelse Vader te worden, door het geloof in Zijn Naam (Joh.1:12,13). Vader, hoe groot is Uw liefde in Uw roeping tot bekering! Amen.

Gebed

Dank U, heilige Vader, voor Uw roeping tot bekering en voor Uw werk van bekering en geloof. Geef dat we Uw roeping verstaan en gehoorzamen, door Uw Geest, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over de bekering tot God?
2. Wat betekent dat de Vader 'trekt' (Joh.6:44; Kol.1:13)?
3. Ben je tot bekering gekomen? Hoe? Waarom (niet)?

21 UW LIEFDE IN UW HERSCHEPPING TOT NIEUW LEVEN

Lezen: Johannes 3:1-21

(Ezechiël profeteert:) Dan zal Ik u een nieuw hart geven en een nieuwe geest in uw binnenste geven. Ik zal het hart van steen uit uw lichaam wegnemen en u een nieuw hart van vlees geven. (Ezechiël 36:26)

(Johannes zegt:) Maar allen die Hem (Jezus) aangenomen hebben, hun heeft Hij macht gegeven kinderen van God te worden, namelijk die in Zijn Naam geloven; die...uit God geboren zijn. (Johannes 1:12,13)

(Jezus zegt tegen Nicodemus:) Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Als iemand niet opnieuw geboren wordt, kan hij het Koninkrijk van God niet zien...Als iemand niet geboren wordt uit water en Geest, kan hij het Koninkrijk van God niet binnengaan. Wat uit het vlees geboren is, is vlees; en wat uit de Geest geboren is, is geest. (Joh. 3:3,5,6)

De HEERE, de God van Israël, roept verloren zonen en dochters tot bekering én Hij herschept geestelijk dode mensen. Ze zijn dood door hun overtredingen van Zijn liefdeswet en door hun zonden (Ef.2:1). Ze zijn niet passief, maar vijandig dood tegenover Hem en hun medemensen (Rom.5:10; Gal.5:19-21). Door de zondeval in het paradijs missen alle mensen het leven van en met God, zijn ze onrechtvaardig voor God en zijn ze kinderen op wie Zijn toorn rust (Ef.2:3). Ze hebben een nieuw *leven* nodig door de

wedergeboorte, een nieuwe *positie* door de vergeving van zonden en de rechtvaardiging door het geloof en een nieuwe *relatie* door de wedergeboorte en de aanneming tot kinderen. Dat alles behoort tot Gods herschepping die heel persoonlijk én kosmisch (hemel en aarde omvattend) is (Mt.19:28; Openb. 21:5,6). In het Oude Testament klinkt de oproep tot besnijdenis van het hart (Deut.10:16; Jer.4:4) waaruit de uitingen van het leven zijn (Spreuk.4:23). David bidt om een rein hart en vernieuwing van een standvastige geest (Ps.51:12). Er wordt gebeden om levend gemaakt te worden (Ps.119:25,37,40, enz.; 143:11). De profeet Ezechiël belooft aan het volk Israël in ballingschap herstel: reiniging van de afgoden, harttransplantatie van een stenen in een vlesens hart en inwoning van de Geest van God. Er is nieuw leven nodig en dat belooft de HEERE (Deut.30:6; Jes.57:15). In het Nieuwe Testament lezen we meer over het nieuwe leven. Het is geen mensenwerk, maar het werk van God; een geboorte uit en door Hem tot een nieuw leven dat zich uit in geloof, Jezus aanneemt als Redder en Heere en (vol)macht ontvangt kind van God te worden. Jezus plaatst Nicodemus - 'de leraar van Israël' - radicaal voor de noodzaak van opnieuw, van bovenaf, uit de hemel, geboren te worden om het Koninkrijk van God te kunnen binnengaan. Maar hij begrijpt er niets van, ook al onderzoekt hij dagelijks de Schriften. Reinigend water en de levendmakende Geest zijn nodig; de doop in water door Johannes de Doper en in de Geest door Jezus, de Messias. Wat uit het vlees geboren is, is

vlees en wat uit de Geest geboren is, is geest. Gods werk in de wedergeborene is onnaspeurbaar, maar de vruchten ervan zijn waarneembaar: het geloof in Jezus en de vrucht van de Geest (Gal.5:22). Paulus schrijft over dat nieuwe leven uit en van God : Wie door het geloof met Jezus verbonden is, is een nieuwe schepping, het oude - vroegere leven, zonder God - is voorbijgegaan en het nieuwe leven met en voor God is werkelijkheid geworden (2 Kor.5:17). Echt 'nieuw': nieuwsoortig, het tegenovergestelde van wat verouderd en uitgediend is. Op Jezus' kruis is het oude leven van de gelovige gestorven en door Jezus' opstanding is het nieuwe leven werkelijkheid geworden (1 Petr.1:3): leven uit Hem en door de Heilige Geest. Paulus schrijft dat Jezus het leven van de gelovigen is (Kol.3:4; Gal.2:20; Fil.1:21). Dat nieuwe leven is op God gericht en heeft nieuwe behoeften en werkzaamheden die zichtbaar worden. Vader, hoe groot is Uw liefde in Uw herschepping tot nieuw leven! Amen.

Gebed

Vader in de hemel, dank U voor Uw herschepping tot nieuw leven. Laat ons opnieuw geboren worden en leven voor U en voor Uw Koninkrijk, door de kracht van Uw Geest, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over de wedergeboorte?
2. Is de wedergeboorte eenmalig óf omvat die het hele leven?
3. Ben je wedergeboren? Hoe? Waarom (niet)?

22 UW LIEFDE IN UW VERGEVING VAN DE ZONDEN

Lezen: Markus 2:1-13

(David zingt:) Welzalig is hij van wie de overtredingen vergeven, van wie de zonde bedekt is. Welzalig de mens wie de HEERE de ongerechtigheid niet toerekent en in wiens geest geen bedrog is. (Psalm 32:1,2)

(Micha profeteert:) Wie is een God als U, Die de ongerechtigheid vergeeft, Die voorbijgaat aan de overtreding van het overblijfsel van Zijn eigendom?...Hij zal onze ongerechtigheden vertrappen, ja, U zult al hun zonden werpen in de diepten van de zee. (Micha 7:18,19)

(Johannes schrijft:) Mijn lieve kinderen, ik schrijf u deze dingen, opdat u niet zondigt. En als iemand gezondigd heeft: Wij hebben een Voorspraak bij de Vader, Jezus Christus, de Rechtvaardige. En Hij is een verzoening voor onze zonden; en niet alleen voor de onze, maar ook voor de zonden van de hele wereld. (1 Johannes 2:1,2)

Wie door Gods genade tot bekering komt, wedergeboren wordt, leert God kennen en op Zijn tijd ook zichzelf en zijn zonden, die hem schuldig stellen tegenover de heilige en de rechtvaardige God. De Heilige Geest overtuigt hem van zijn overtredingen van Gods heilige geboden, van zijn kromme wegen en van de vele keren dat hij zijn levensdoel gemist heeft: God lief te hebben boven alles en zijn medemens als zichzelf. De Heilige Geest overtuigt met name van de zonde

van ongeloof in Jezus, de Zaligmaker van zondaren (Joh.16:8,9). Zonde wordt zonde en schuld wordt schuld. Die moeten verzoend en betaald worden om vrede met God te vinden. Het tollenaarsgebed wordt geleerd: 'O God, wees mij, de zondaar, genadig': letterlijk: Wees met mij de (die) zondaar verzoend (Lk.18:13). En de tollenaar gaat 'gerechtvaardigd' naar huis: hij ontvangt vergeving van zonden, God verklaart hem rechtvaardig in Zijn ogen en hij is met Hem verzoend. Wat een vrede en wat een vreugde!

In de weg van overtuiging en belijdenis van zonden, van gebed om vergeving en geloof in Gods beloften van vergeving schenkt de HEERE vergeving. Dit zijn geen voorwaarden, die we moeten of kunnen volbrengen, maar in die weg wil de HEERE doorgaans vergeving schenken. 'Geen schema, maar een thema met veel variaties'. De verlamde man - door zijn vrienden bij Jezus gebracht - ontvangt eerst vergeving van zonden en daarna genezing van zijn lichaam. De zondares, die Jezus' voeten zalft, toont door haar daad van liefde dankbaarheid voor ontvangen vergeving en hoort daarna uit Jezus' mond: 'Uw zonden zijn u vergeven' en 'Uw geloof heeft u behouden; ga heen in vrede' (Lk.7:47-50). De moordenaar aan het kruis belijdt dat zijn straf rechtvaardig is en dat Jezus rechtvaardig is. Hij vraagt Jezus: 'Heere, denk aan mij, als U in Uw Koninkrijk gekomen bent' en Jezus antwoordt: 'Voorwaar, zeg Ik u, heden zult u met Mij in het paradijs zijn' (Lk.23:40-43). De vergeving van zijn zonden wordt hier niet genoemd,

maar hij ontvangt die tot eeuwige verwondering, dankzegging en aanbidding!

Alle gelovigen delen door het geloof in de vergeving van zonden, want zonder geloof kunnen ze God niet behagen (Hebr.11:6) en voor Hem niet bestaan. Gelovigen zijn zich daarvan niet altijd bewust. Het beginnend, toevluchtnemend geloof vertrouwt op Jezus tot vergeving van zonden. Het gevorderde en bevestigde geloof vertrouwt op Jezus tot vergeving van *zijn* zonden. Er is groei in kennis en vertrouwen en de HEERE geeft die op Zijn tijd. Van veel gelovigen is niet bekend hoe ze vergeving van zonden hebben ontvangen, maar dat ze die ontvangen hebben blijkt uit hun woorden en werken. Aan de vruchten wordt hun levensboom gekend (Mt.7:17). In de hele Bijbel wordt de zegen van de vergeving van de zonden aangeprezen en de weg ertoe aangewezen. Vader, hoe groot is Uw liefde in Uw vergeving van de zonden! Aan U alle dank en eer! Amen.

Gebed

Hemelse Vader, dank U voor de vergeving van zonden door het geloof in Jezus, Uw Zoon, en Zijn offer. Geef dat we Uw vergeving kennen en U daarvoor danken en prijzen. Amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over de vergeving van zonden?
2. Hoe krijg je zekerheid over de vergeving van je zonden?
3. Heeft God je zonden vergeven? Hoe? Waarom (niet)?

23 UW LIEFDE IN UW RECHTVAARDIGING VAN DE GODDELOZE

Lezen: Romeinen 3:19-31

(Jesaja profeteert:)...Door de kennis van Hem (van God en Zijn heilsplan) zal de Rechtvaardige, Mijn Knecht, velen rechtvaardig maken, want Hij zal hun ongerechtigheden dragen. (Jesaja 53:11)

En de tollenaar...sloeg op zijn borst en zei: O God, wees mij, de zondaar, genadig. Ik zeg u: Deze man ging gerechtvaardigd terug naar zijn huis,...(Lukas 18:13,14)

(Paulus schrijft aan de gelovigen in Rome:) Aan hem nu die werkt, wordt het loon niet toegerekend naar genade, maar naar wat men hem verschuldigd is. Bij hem echter die niet werkt, maar gelooft in Hem (God) Die de goddeloze rechtvaardigt, wordt zijn geloof gerekend tot gerechtigheid. (Romeinen 4:4,5)

Gods genade voor Zijn verloren zonen en dochters is als een prachtige diamant met verschillende kanten die Gods heerlijkheid uitstralen. Hij vergeeft de zonden én Hij rechtvaardigt de goddelozen. Verschillende zegeningen, onderscheiden, maar niet te scheiden. Vergeving heeft met het verleden te maken: alle begane overtredingen van Gods liefdeswet scheldt Hij kwijt. Hij vergeeft én vergeet. Ze zijn weg. God vergeeft radicaal en totaal. Hij werpt alle zonden in de diepten van de zee (Micha 7:19) en Hij plaatst in die zee

het bordje 'verboden te vissen' (Corrie ten Boom). Maar de HEERE doet meer: Hij verklaart rechtvaardig aan wie Hij de zonden vergeven heeft; zó rechtvaardig alsof hij/zij nooit heeft gezondigd. Een misdadiger, wiens misdaad is kwijt gescholden, is vrij; zijn schuldig verleden is vergeven. Maar daarmee is hij nog niet in eer hersteld. Wie God rechtvaardig verklaart, krijgt een nieuwe identiteit en positie: hij is een rechtvaardige; hij mag er zijn voor God en voor de mensen. Hij ontvangt eerherstel. Wat een wonder van genade en dat voor een goddeloze, voor iemand die zonder God geleefd heeft en tegen Hem gezondigd heeft! Wat een heerlijke zegen omwille van Jezus Christus, de Rechtvaardige! Rechtvaardig voor God, aangenomen tot Zijn kind en een erfgenaam van het eeuwige leven!

Jesaja profeteert over Jezus, de Messias, dat Hij velen rechtvaardig zal maken: in de positie van rechtvaardige zal stellen om te delen in het door God beloofde heil. Hij zal dat doen door hun ongerechtigheden weg te dragen, door Zijn plaatsbekledend lijden en sterven (Jes.53:4-6). Jeremia profeteert over de Messias dat Zijn Naam de HEERE ONZE GERECHTIGHEID zal zijn (23:6; 33:16). De HEERE, de God van Israël, zal door Hem – nauw met Hem verbonden – Zijn volk rechtvaardigen: gerechtigheid brengen door vergeving van zijn zonden en opheffing van Zijn oordeel. Wanneer Jezus als de Messias gekomen is, vertelt Hij over een tollenaar die God om genade smeekt en door Hem gerechtvaardigd naar huis gaat.

Van Jezus' apostelen heeft Paulus het meest over de rechtvaardiging door het geloof geschreven, met name in zijn brieven aan de Galaten en de Romeinen, in de confrontatie met rechtvaardiging door eigen wetswerken: de onderhouding van Gods geboden en ceremoniën als besnijdenis en voedselwetten, die Hij aan Zijn volk Israël heeft gegeven. Radicaal schrijft hij: 'Bij hem echter die niet werkt, maar gelooft in Hem (God) Die de goddeloze rechtvaardigt, wordt zijn geloof gerekend tot gerechtigheid'. Volgens Paulus is geloof als menselijke activiteit geen werk, maar een relatie, een houding, die zich helemaal richt op het voorwerp van het geloof: God en Zijn beloften. Het is een genadegeschenk (Ef.2:5,8). God verklaart de goddeloze rechtvaardig omwille van Jezus, Zijn Zoon en Zijn offer en Hij rekt degene die in Hem gelooft dat geloof tot rechtvaardigheid. Vader, hoe groot is Uw liefde in Uw rechtvaardiging van de goddeloze! Aan U eeuwig dank en eer! Amen.

Gebed

Dank U, heilige en rechtvaardige Vader, voor Uw rechtvaardiging van goddelozen door het geloof in Jezus, Uw Zoon. Geef dat we die mogen kennen en uitstralen. Amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over de rechtvaardiging?
2. Waarom spreekt Paulus over de goddeloze in dit verband?
3. Ben je rechtvaardig voor God? Hoe? Waarom (niet)?

24 UW LIEFDE IN UW AANNEMING TOT KINDEREN

Lezen: Galaten 3:23-4:7

(Paulus schrijft aan de gelovigen in Rome:) Immers, zovelen als er door de Geest van God geleid worden, die zijn kinderen (Gr. zonen) van God. Want u hebt niet de geest van slavernij ontvangen, die opnieuw tot angst leidt, maar u hebt ontvangen de Geest van aanneming tot kinderen (Gr. van het zoonschap), door Wie wij roepen: 'Abba, Vader! De Geest zelf getuigt met onze geest dat wij kinderen van God zijn. En als wij kinderen zijn, dan zijn wij ook erfgenamen: erfgenamen van God en mede-erfgenamen van Christus; wanneer wij althans met Hem lijden, opdat wij ook met Hem verheerlijkt worden. (Romeinen 8:14-17).

De prachtige diamant van Gods genade voor Zijn verloren zonen en dochters heeft nog een kant die straalt van Gods heerlijkheid: Zijn aanneming tot kinderen (adoptie). Deze zegen is nauw verbonden met die van de vergeving van de zonden en van de rechtvaardiging van de goddelozen. De nieuwe identiteit en positie, die de door God rechtvaardig verklaarden ontvangen, is die van het kindschap of zoonschap van God. Hij neemt ze aan (adopteert ze) tot Zijn lieve kinderen en erfgenamen. Het hoogtepunt van Zijn zegeningen! Wat een rijkdom van genade, genade rijk en vrij!

Aan het einde van zijn aardse leven neemt vader Jakob de twee zonen van Jozef: Manasse en Efraïm aan tot zijn eigen zonen en hij stelt daarbij Efraïm voor Manasse. Deze twee

kleinzonen zullen op één lijn staan met zijn eigen zonen en bij de toekomstige verdeling van het beloofde land op dezelfde manier een erfdeel ontvangen als de andere zonen van Israël. Ze zijn voortaan zonen van Jakob en zijn erfgenamen (Gen.48:5). De HEERE neemt Zijn volk Israël (Rom.9:4) en de koningen uit Davids koningshuis aan als zonen (2 Sam.7:14; Ps.89:28).

Paulus heeft niet alleen het meest over de rechtvaardiging geschreven, maar ook over de aanneming tot kindere en dat in dezelfde brieven: aan de Romeinen en aan de Galaten. De gelovigen van het nieuwe verbond zijn niet langer onmondige kinderen zoals die van het oude verbond, die onder kinderbeschermers/leermeesters gesteld waren, maar zijn nu volwassen zonen van God door het geloof in Jezus, de Messias van Israël (Gal.3:26). Dat is hun identiteit en positie: God heeft ze aangenomen tot Zijn kinderen en daarom zijn ze erfgenamen van Gods heil, aan Abraham beloofd. De positie van een onmondig kind lijkt op die van een slaaf, maar deze slaaf wordt geadopteerd als volwassen zoon; wat in de Romeinse samenleving regelmatig gebeurde bij kinderloosheid. God heeft daartoe Zijn Zoon gezonden om hen, die onder de wet leefden, als slaven vrij te kopen om ze aan te nemen tot Zijn volwassen zonen. De gelovigen zijn in en door Jezus, de Zoon, zonen van God. God heeft de Geest van Zijn Zoon uitgezonden in hun harten, Die roept: 'Abba, Vader', zoals Jezus Zijn Vader aansprak (Mk.14:36). Ze behoren nu tot Gods gezin en Jezus is hun Oudste Broer. Ze zijn nu erf-

genamen van God door Christus. Paulus schrijft over deze heerlijke zegen ook in zijn brief aan de Romeinen. Daar voegt hij aan zijn onderwijs toe, dat zij, die door de Geest van God geleid worden, zonen van God zijn; dat ze zelf door de Geest 'Abba, Vader!' roepen; dat de Geest hen verzekert van hun kindschap; en dat ze als kinderen van God mede-erfgenamen van Christus zijn, wanneer ze met Hem lijden om met Hem verheerlijkt te worden. God heeft ze voorbestemd om als Zijn kinderen aangenomen te worden (Ef.1:5). Wat een zekerheid! De gelovigen mogen God nu aanspreken met 'Abba' (Aramees: Jezus' moedertaal) en 'Vader' (vertaling van het Grieks) en daarbij zeggen 'Lieve Vader' (vanuit de christelijke traditie). Wat een onderwijs om ons eigen te maken! Vader, hoe groot is Uw liefde in Uw aanneming tot kinderen! Halleluja! Amen.

Gebed

Heilige en liefdevolle Vader, dank U voor Uw aanneming van de gelovigen tot Uw lieve kinderen en erfgenamen. Laat ons in die heerlijke zegen delen, door Uw Heilige Geest, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over deze zegen?
2. Waarom is de Naam 'Abba' zo kostbaar en geliefd?
3. Ben je tot Gods kind aangenomen? Hoe? Waarom (niet)?

25 UW LIEFDE IN UW VERVULLING MET UW HEILIGE GEEST

Lezen: Handelingen 2:1-21

(Jezus zegt tegen Zijn leerlingen:) Als u die slecht bent (voor God), uw kinderen dus goede gaven weet te geven, hoeveel te meer zal de hemelse Vader de Heilige Geest geven aan hen die tot Hem bidden? (Lukas 11:13)

(Jezus zegt tegen Zijn leerlingen:) En zie, Ik zend de belofte van Mijn Vader op u; maar blijft u in de stad Jeruzalem, totdat u met kracht uit de hoogte bekleed zult worden. (Lukas 24:49)

(Petrus zegt tegen zijn mede-Israëlieten:) Hij (Jezus) dan, Die door de rechterhand van God verhoogd is en de belofte van de Heilige Geest ontvangen heeft van de Vader, heeft dit uitgestort wat u nu ziet en hoort. (Handelingen 2:33)

(Paulus schrijft aan de gelovigen in Efeze:) En word niet dronken van wijn, waarin losbandigheid is, maar word vervuld met de Geest. (Efeziërs 5:18)

De HEERE, de God van Israël, geeft aan Zijn kinderen genade op genade. Daarin vindt Hij als de hemelse Vader Zijn vreugde: om goede gaven te geven aan Zijn kinderen die tot Hem bidden (Mt.7:11), met name Zijn Heilige Geest. Zijn roeping tot bekering met de vruchten ervan, geloof in de Heere Jezus, de vergeving van de zonden, de rechtvaardiging door het geloof en de aanneming tot kinderen, enz. zijn heerlijke en kostbare genadegaven. Daardoor worden Zijn verloren zonen en dochters tot nieuwe mensen. Ze krijgen

een nieuwe identiteit en positie: door genade gered en geliefde kinderen van de hemelse Vader. Dit betekent een nieuw leven, tot eer van Hem en tot zegen van zichzelf en van velen met hen. Om dit nieuwe leven te *kunnen* leven schenkt de hemelse Vader aan Zijn kinderen Zijn Heilige Geest Die met Zijn liefde, genade en werkingen komt wonen in hun lichaam als Zijn tempel. Die over hen komt en op hen rust met Zijn gaven om hen te bekwamen om het verheerlijkte leven van Jezus op aarde zichtbaar te maken én om Zijn werk voort te zetten: alle volken tot Zijn leerlingen maken. Ze kunnen dat niet in eigen kracht en daarom vervult Hij hen met Zijn Heilige Geest, eens voor het eerst en daarna telkens opnieuw. Die vervulling is niet alleen het werk van Jezus, Zijn Zoon, maar ook het werk van de Vader.

Aan het begin van Zijn bediening belooft Jezus Zijn leerlingen: ‘Hoeveel te meer zal de hemelse Vader de Heilige Geest geven aan hen die tot Hem bidden?’ De Heilige Geest met Zijn inwoning is de beste van al Zijn goede gaven, want dat is Hijzelf. Aan het einde van Zijn bediening zegt Jezus tegen Zijn leerlingen: ‘En Ik zal de Vader bidden en Hij zal u een andere Trooster geven, opdat Hij bij u blijft tot in eeuwigheid, namelijk de Geest van de waarheid...Hij blijft bij u en zal in u zijn’ (Joh.14:16,17) en: ‘De Trooster, de Heilige Geest, Die de Vader zenden zal in Mijn Naam...(Joh.14:26). De Heilige Geest is Jezus’ Vertegenwoordiger en Plaatsvervanger op aarde bij Zijn vertrek naar de hemel. Door Zijn inwoning in hun lichaam is Hij dichterbij dan toen Hij bij hen op aarde was. Wat een

liefde van de hemelse Vader! De komst van de Heilige Geest met Zijn vervulling is de inhoud van de belofte van de Vader, gegeven aan de profeten en aan Johannes de Doper en door Jezus zelf (Joël 2; Joh.1:33; 7:37-39; Hand.1:5,8; enz.). Bij Zijn hemelvaart heeft Jezus de belofte van de Heilige Geest van Zijn Vader ontvangen: de beloofde Heilige Geest en op Pinksteren heeft Hij Hem uitgestort. Als het Hoofd van Zijn Gemeente heeft Hij Hem aan Zijn lichaam gegeven. De Geest van volheid en vervulling! En Zijn bevel is dat we ons voortdurend met Hem laten vervullen tot gemeenschap met elkaar, lofprijzing, dankzegging en dienst aan elkaar in Zijn vreze (Ef.5:18-21). Wat een liefde en zorg! Vader, hoe groot is Uw liefde in Uw vervulling met Uw Heilige Geest! Amen.

Gebed

Dank U, Vader in de hemel, Gever van alle goede gaven, voor de vervulling met Uw Heilige Geest. Vervul Christus' Gemeente en mij persoonlijk met Uw Geest, eens voor het eerst en daarna telkens opnieuw, om Jezus' wil, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over de vervulling met de Heilige Geest?
2. Waarom is die telkens opnieuw nodig?
3. Ben je met de Geest vervuld? Hoe? Waarom (niet)?

26 UW LIEFDE IN UW HEILIGING VAN HET LEVEN

Lezen: Johannes 17

(Jezus bidt voor Zijn leerlingen:) Heilig hen door Uw waarheid; Uw woord is de waarheid...En Ik heilig Mijzelf voor hen, opdat ook zij geheiligd zijn in de waarheid. (Johannes 17:17,19)

(Paulus schrijft aan de gelovigen in Korinthe:) Maar uit Hem (God de Vader) bent u in Christus Jezus, Die voor ons is geworden wijsheid van God en gerechtigheid, heiliging en verlossing, opdat het zal zijn zoals geschreven staat: Wie roemt, laat hij roemen in de Heere. (1 Korinthiërs 1:30,31)

(Paulus schrijft aan de gelovigen in Thessalonica:) En moge de God van de vrede zelf u geheel en al heiligen en mogen uw geheel oprechte geest, de ziel en het lichaam onberispelijk bewaard worden bij de komst van onze Heere Jezus Christus. (1 Thessalonicenzen 5:23)

Gelovigen hebben uit enkel genade door hun wedergeboorte, vergeving van hun zonden, hun rechtvaardiging door het geloof en hun aanneming tot kinderen, een nieuw leven, een nieuwe identiteit en een nieuwe positie gekregen: de adeldom van het kindschap van God. Die adeldom verplicht tot een heilig, toegewijd leven, aan de HEERE, uit liefde en uit dankbaarheid. De positie van rechtvaardige vraagt om een rechtvaardig leven: leven in een rechte verhouding met God en de medemens; om rechtvaardige woorden en daden. Daarin heeft de HEERE, de God van Israël, voorzien: Hij

vergeeft én vernieuwt, Hij rechtvaardigt én heiligt. Hij geeft een nieuwe identiteit en een nieuwe positie aan Zijn kinderen en Hij geeft hun de kracht van Zijn Geest om daaruit en daarnaar te leven. Zijn heiliging is gave én opgave!

Jezus is voor de gelovigen de ware Wijnstok en zij zijn de ranken die uit en door Hem vrucht dragen, tot eer van de Wijngaardenier, hun hemelse Vader (Joh.15:1,8). In Zijn hoge-priesterlijk gebed tot Zijn Vader (Joh.17) bidt Jezus om hun heiliging in de waarheid, in het woord van Zijn Vader. In de hemel doet Hij dat nog voor hen (Rom.8:34; Hebr.7:25). Hij heiligt zich voor hen met het oog op hun heiliging in de waarheid: Zijn kruisdood is een heilig, aan God toegewijd, offer in plaats van de Zijnen én tegelijk is Zijn hele leven aan Zijn Vader toegewijd door Zijn volkomen gehoorzaamheid aan Hem (P.H.R. van Houwelingen). Paulus schrijft over Jezus als de Messias, Die voor de gelovigen geworden is wijsheid van God en gerechtigheid, *heiliging* en verlossing. Als de wijsheid van God (24) is Hij hun tot wijsheid geworden; wijs tot eeuwig behoud (2 Tim.3:15). Zijn volkomen gehoorzaamheid wordt de gelovigen toegerekend tot gerechtigheid: ze zijn nu rechtvaardig voor God door het geloof in Hem. Jezus is hun tot heiliging en verlossing geworden om hun hele leven aan God toe te wijden en hen te bevrijden van zonde, dood en oordeel. Jezus heeft daarvoor de losprijs van Zijn kostbaar bloed betaald. Daarom is alle roem, lof en dank voor Hem! Levensheiliging is het werk van God de Vader, de Zoon en de Heilige Geest. Paulus bidt de gelovigen in Thessa-

Ionica toe: Moge de God van de vrede zelf jullie geheel en al heiligen en mogen jullie in jullie volledig mens zijn onberispelijk bewaard worden, gericht op Jezus' terugkomst in heerlijkheid. Paulus verwacht hun levensheiliging van God en bidt hun die toe!

Gods rijke voorziening voor Zijn heiliging van het leven is een krachtig appèl voor de gelovigen om hun leven metterdaad aan de HEERE toe te wijden. Daartoe hebben Jezus en Zijn apostelen veel praktische aanwijzingen gegeven: Jezus' bergrede (Mt.5-7) en de tweede helft van Paulus' brieven, enz. De heiliging van de gelovigen is van grote betekenis voor hun heerlijkmaking: de beloning van hun goede werken (2 Kor.5:10). Zonder heiliging kan niemand de heilige God in vrede ontmoeten en in Zijn gemeenschap verkeren (Hebr.12:14). Jezus zegt: 'Ik ben de Wijnstok, u de ranken; wie in Mij blijft en Ik in hem, die draagt veel vrucht, want zonder Mij kunt u niets doen' (Joh.15:5). Vader, hoe groot is Uw liefde in Uw heiliging van het leven! Amen.

Gebed

Hemelse Vader, dank U voor Uw heiliging van het leven van Uw kinderen. Heilig ons geheel en al, tot eer van U, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over de levensheiliging?
2. Hoe verhouden zich gave en opgave hierin?
3. Leid je een heilig leven? Hoe? Waarom (niet)?

27 UW LIEFDE IN UW BEPROEVING VAN HET GELOOF

Lezen: 1 Petr.1:1-12

En het gebeurde na deze dingen dat God Abraham op de proef stelde. Hij zei tegen hem: Abraham! Hij zei: Zie, hier ben ik. Hij zei: Neem toch uw zoon, uw enige, die u liefhebt, Izaak, ga naar het land Moria, en offer hem daar als brandoffer op een van de bergen die Ik u noemen zal. (Genesis 22:1,2)

De HEERE zei tegen de satan: Hebt u ook acht geslagen op Mijn dienaar Job? Want er is niemand op de aarde zoals hij, een vroom en oprecht man, hij is godvrezend en keert zich af van het kwaad...De HEERE zei tegen de satan: Zie, alles wat hij (Job) heeft, is in uw hand; alleen naar hemzelf mag u uw hand niet uitsteken...(Job 1:8-12)

Jezus, vol van de Heilige Geest, keerde terug van de Jordaan en werd door de Geest naar de woestijn geleid, waar Hij veertig dagen verzocht werd door de duivel...(Lukas 4:1,2)

Het geloof is een geschenk en werk van God. Dat geldt ook van de beproeving van het geloof. Onze hemelse Vader stelt het geloof van Zijn kinderen op de proef tot eer van Zijn Naam: Zijn geschenk is onverliesbaar en Zijn werk is onverwoestbaar. Hij doet het ook tot zegen van Zijn kinderen: om hun geloof levend en werkzaam te houden en om het te versterken en te bevestigen, tot groei en bloei van het geloof. Er is geen echt geloof dat niet beproefd wordt. De Bijbel en het leven van de gelovigen geven veel voorbeelden van

beproeving en overwinning van het geloof. Gods Vaderlijke voor Zijn kinderen komt daarin tot uitdrukking!

Abraham, de vader van alle gelovigen, maakt veel geloofs-beproevingen mee. In het begin van zijn leven met God, bij zijn roeping uit het heidense Ur der Chaldeeën: alles loslaten en op weg gaan naar een onbekende toekomst (Gen.12). En vele jaren later: Gods bevel om Izaak, de zoon van Gods belofte, te offeren (Gen.22). In kinderlijke gehoorzaamheid en geloof overwint hij die beproeving en ontvangt hij een heerlijke bevestiging van God door herhaling van Zijn zegen. Maar Abraham overwint niet altijd in beproevingen. Hij heeft ook nederlagen geleden: in Egypte toen hij zei dat zijn vrouw Sara zijn zuster was en toen hij met Hagar trouwde, omdat de beloofde zoon lang op zich liet wachten, enz. Maar het geloof heeft het in zijn leven gewonnen en daarin is hij een voorbeeld voor ons.

De godvrezende Job wordt zwaar in zijn geloof beproefd: op één dag verliest hij al zijn kinderen en al zijn bezittingen, maar hij zegt: 'De HEERE heeft gegeven en de HEERE heeft genomen; de Naam van de HEERE zij geloofd!' (Job 1). In zijn zware lijden houdt hij vast aan zijn God: 'Zie, al zou Hij mij doden, zou ik niet hopen?' (13:15). Aan het einde van zijn beproeving zegt de HEERE dat hij juist over Hem gesproken heeft (42:7) en Hij herstelt Job en vermeerdert zijn bezittingen. Job overwint door het geloof!

De zwaarste geloofsbeproevingen doorstaat Jezus: aan het begin van Zijn bediening door satans verzoeken in de woestijn en aan het einde in Gethsemané en op Golgotha, maar Hij overwint door zich vast te klemmen aan Zijn Vader (Mk.14:36) en aan Zijn God (Mk.15:34). Hij leert gehoorzaamheid uit Zijn lijden (Hebr.5:8) en Hij overwint. Hij is de Leidsman en Voleinder van het geloof (Hebr.12:2). Krachtbron en voorbeeld voor ons in beproevingen! Ook Jezus' apostelen hebben geloofsbeproevingen meegemaakt. Petrus schat ze op grote waarde: ze zijn meer waard dan beproefd goud. Ze zijn tot lof, eer en heerlijkheid van God bij Jezus' terugkomst in heerlijkheid! Hoeveel geloofsoverwinningen zullen dan niet openbaar komen? Tot onze verwondering, dankzegging en aanbidding. Vader, hoe groot is Uw liefde in Uw beproeving van het geloof! Aan U alle dank en eer! Amen.

Gebed

Dank U, hemelse Vader, voor Uw beproeving van het geloof in het leven van Uw kinderen. Geef dat we in beproevingen overwinnen, in Jezus' Naam, door de kracht van Uw Geest, tot Uw eer, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over geloofsbeproeving?
2. Zijn er aanleidingen voor geloofsbeproeving?
3. Ken je geloofsbeproevingen? Hoe? Hoe overwin je?

28 UW LIEFDE IN UW GAVE VAN DE VOLHARDING IN HET GELOOF

Lezen: Romeinen 5:1-11

(De HEERE zegt:) Behalve Kaleb, de zoon van Jefunne: die zal het zien en aan hem zal Ik het land geven dat hij betreden heeft en aan zijn kinderen, omdat hij erin volhard heeft de HEERE na te volgen. (Deuteronomium 1:36)

(Jezus zegt tegen Zijn leerlingen:) Maar wie volharden zal tot het einde, die zal zalig worden. (Mattheüs 24:13)

(Paulus schrijft aan de gelovigen in Rome:) En dat niet alleen (roemen in de hoop op de heerlijkheid van God), maar wij roemen ook in de verdrukkingen, omdat wij weten dat de verdrukking volharding teweegbrengt, en de volharding hoop. En de hoop beschaamt niet, omdat de liefde van God in onze harten uitgestort is door de Heilige Geest, Die ons gegeven is...En de God van de volharding en van de vertroosting moge u geven onderling eensgezind te zijn in overeenstemming met Christus Jezus, opdat u eensgezind, met één mond, de God en Vader van onze Heere Jezus Christus verheerlijkt. (Romeinen 5:3-5; 15:5,6)

De HEERE, de God van Israël, is de God van de volharding, van de trouw. Zijn Naam is HEERE: 'Ik ben Die Ik ben', 'Ik ben er bij'; de Eeuwigtrouwe. En Jezus, Zijn Zoon, is Zijn trouwe Getuige (Openb.1:5) en Zijn Heilige Geest blijft eeuwig bij Zijn kinderen (Joh.14:16). God is de onuitputtelijke bron van

volharding waaruit de gelovigen mogen putten met de emmer van het geloof. Het woord 'volharding' betekent enerzijds volhouden in moeilijke omstandigheden en anderzijds daarin geduldig zijn; het heeft een actieve en een passieve betekenis. Volharding in het geloof, de hoop en de liefde is gave én opgave. De Bijbel geeft veel voorbeelden van volharding en geduld.

Noach volhardt in het geloof met betrekking tot de komst van de zondvloed (Hebr.11:7) en Abraham met betrekking tot Gods belofte van een zoon (Rom.4:17-22). Job volhardt in zijn vertrouwen op de HEERE en hij wordt niet teleurgesteld: de HEERE is vol ontferming en barmhartig voor hem (Jak.5:11). Kaleb, een van de twaalf verkenners van het beloofde land, volhardt de HEERE na te volgen door het volk tot gehoorzaamheid aan Gods bevel op te wekken om het land Kanaän in bezit te nemen (Num.13:30). En David wacht volhardend en geduldig op het koningschap waartoe Samuël hem heeft gezalfd (1 Sam.16). De gelovigen van het oude verbond hebben van Adam af tot de geboorte van Jezus de komst van de beloofde Messias volhardend verwacht!

Ook in het Nieuwe Testament geeft de HEERE volharding en geduld: aan Simeon in de verwachting van de komst van de Messias (Lk.2:25-35), aan Jezus' leerlingen vóór Pinksteren in de verwachting van de komst van de Heilige Geest (Hand.1:14; 2:1) en ná Pinksteren in de leer van de apostelen en in de gemeenschap, in het breken van het brood en in de gebeden (Hand.2:42) en in de verwachting van Jezus'

terugkomst in heerlijkheid (2 Petr.3:8-14; Openb.3:10). Wat heeft Jezus volhard in Zijn bediening, in Zijn lijden en sterven! Wat een geduld heeft Hij met mensen, met Zijn vijanden (Hebr.12:3) en met Zijn vrienden, Zijn leerlingen (Mt.17:17)! Hij spoort ze aan tot volharding: 'Wie volharden zal tot het einde – tot Mijn terugkomst – die zal zalig worden'! En ook Paulus weet van volharding in zijn apostelbediening waarin hij om Jezus' wil veel geleden heeft (2 Kor.6/11/12), maar hij roemt in de verdrukkingen, omdat hij weet dat verdrukking volharding teweegbrengt en de volharding hoop. Hij prijst de HEERE als de God van de volharding en van de vertroosting. Met Hem in het oog bidt hij voor de gelovigen om eensgezindheid tot verheerlijking van Zijn Naam. Vader, hoe groot is Uw trouw in Uw gave van de volharding in het geloof! Dank en lof aan U, Die trouw bent en blijft! Amen.

Gebed

Trouwe Vader in de hemel, dank U voor Uw trouw en voor de gaven van volharding en geduld aan Uw kinderen. Geef dat we uit Uw trouw en gaven leven, tot eer van U en tot zegen van velen, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over volharding en geduld?
2. Waarom spreken we over volharding van 'de heiligen'?
3. Volhard je in het geloof, de hoop en de liefde? Hoe? Waarom (niet)?

29 UW LIEFDE IN UW GAVE VAN HET BEËRVEN VAN UW KONINKRIJK

Lezen: Mattheüs 25:31-46

Toen gebod Jozua de beambten van het volk: Ga midden door het kamp en gebied het volk: Maak proviand voor u klaar, want nog binnen drie dagen zult u deze rivier, de Jordaan, oversteken, zodat u kunt binnengaan om het land in bezit te nemen (SV erven) dat de HEERE, uw God, u geeft om in bezit te nemen (SV beërven). (Jozua 1:11)

(Jezus zegt tegen Zijn leerlingen:) Zalig zijn de zachtmoedigen, want zij zullen de aarde beërven. (Mattheüs 5:5)

(De HEERE belooft:) Wie overwint, zal alles beërven en Ik zal voor hem een God zijn en hij zal voor Mij een zoon zijn. (Openbaring 21:7).

Het hele Woord van God staat in het perspectief van het beërven van de zegen van God voor hemel en aarde, voor Israël en de volken. De moederbelofte voorzegt de overwinning van het Vrouwenzaad: de Messias Jezus Christus op satan, het slangenzaad (Gen.3:15). Die overwinning zal Gods vrede doen terugkeren en hemel en aarde verenigen (Ef.1:10). Gods beloften van zegen aan Abraham hebben als inhoud: een groot volk met een grote naam en een rijke zegen voor hemzelf en voor alle geslachten van de aarde (Gen.12:2,3). Later komt daar nog bij: 'Al het land dat u ziet (het land Kanaän), zal Ik voor eeuwig aan u en uw nageslacht

geven...Sta op, ga het land door in zijn lengte en in zijn breedte, want Ik zal het u geven' (Gen.13:15,17). Later herhaalt en bevestigt de HEERE deze beloften aan Abraham, Izaak en Jakob (Gen.17:15,16; 22:16-18; 26:3-5; 27:27-29; 28:3,4,13-14; 35:11,12; 46:3,4). De aartsvaders laten deze beloften na als een erfenis aan het volk Israël; de erfenis van het Koninkrijk van God voor Israël en voor de volken: God *is* Koning en Hij *wordt* Koning. Het in bezit nemen van het land Kanaän en het leven onder godvrezende leiders als Jozua, de richters en koningen als David, Salomo, Josafat, Hizkia en Josia is een voorschot van de volledige erfenis die wacht.

Over die volledige erfenis: de komst van Gods Koninkrijk in volle openbaring en heerlijkheid spreekt Jezus: De zachtmoedigen – burgers van Gods Koninkrijk – zullen de aarde beërven. Tegen Zijn leerlingen zegt Hij: 'Wees niet bevreesd, kleine kudde, want het heeft uw Vader behaagd u het Koninkrijk te geven' (Lk.12:32). En in Zijn aankondiging van het laatste oordeel zegt Hij als de Koning: 'Kom, gezegenden van Mijn vader, beërf het Koninkrijk dat voor u bestemd is vanaf de grondlegging der wereld'. Volgens Jezus is het Koninkrijk van God tegenwoordig én toekomstig (Mt.12:28; 26:29). Zijn leerlingen ontvangen nu al een voorschot van het Koninkrijk: honderdvoudige vergoeding (Mk.10:28-30) en de tekenen van het Koninkrijk: genezing van zieken, bevrijding van gebondenen, opwekking van doden, enz. (Mt.10:7,8).

Ook de apostelen schrijven over de erfenis van het Koninkrijk

van God. Paulus zegt dat de gelovigen kinderen van God zijn en daarom erfgenamen van Hem en mede-erfgenamen van Christus zijn en hij noemt de Heilige Geest de Eerstelingsgave van de erfenis (Rom.8:17,23). God heeft in Jezus de gelovigen tot een erfdeel gemaakt (Ef.1:11). Ze behoren tot de erfenis van het Koninkrijk van God dat in volheid komt. Petrus prijst God de Vader voor de nieuwe geboorte van de gelovigen tot een levende hoop en tot een eeuwige en volmaakte erfenis die in de hemelen voor hen bewaard wordt en zelf worden ze voor de erfenis bewaard door de kracht van God (1 Petr1:3-5). Wat een toekomst en wat een zekerheid! Als het voorschot al zo rijk is, hoe groot en heerlijk moet de erfenis dan niet zijn? De HEERE op de troon belooft: 'Wie overwint, zal alles beërven en Ik zal voor hem een God zijn en hij zal voor Mij een zoon zijn'. God zelf is de inhoud van de erfenis. Kan het rijker? Vader, hoe groot is Uw liefde in de gave van het beërven van Uw Koninkrijk! Aan U alle eer! Amen.

Gebed

Dank U, God van de hoop, voor Uw rijke erfenis en voor het voorschot dat U nu al geeft. Geef dat we naar de volle erfenis verlangen en die eenmaal ontvangen, uit genade, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over deze erfenis?
2. Waarom krijgt het voorschot niet meer aandacht?
3. Deel je in het voorschot en verwacht je de erfenis? Hoe?

30 UW LIEFDE IN UW VERKIEZING TOT HET EEUWIGE LEVEN

Lezen: Efeziërs 1:1-14

(Jezus zegt tegen Zijn leerlingen:) Niet u hebt Mij uitverkoren, maar Ik heb u uitverkoren en Ik heb u ertoe bestemd dat u zou heengaan en vrucht dragen en dat uw vrucht zou blijven...(Johannes 15:16)

(Paulus schrijft aan de gelovigen in Rome:) Want hen die Hij (God) van tevoren gekend heeft, heeft Hij er ook van tevoren toe bestemd om aan het beeld van Zijn Zoon gelijkvormig te zijn, opdat Hij de Eerstgeborene zou zijn onder vele broeders. En hen die Hij er van tevoren toe bestemd heeft, die heeft hij ook geroepen...gerechtvaardigd...en verheerlijkt. (Romeinen 8:29,30)

(Paulus schrijft aan de gelovigen in Efeze:) Gezegend de God en Vader van onze Heere Jezus Christus, Die ons gezegend heeft..., omdat Hij ons vóór de grondlegging van de wereld in Hem uitverkoren heeft, opdat wij heilig en smetteloos voor Hem zouden zijn in de liefde. (Efeziërs 1:3,4)

De HEERE, de God van Israël en de Vader van onze Heere Jezus Christus is de God, Die uitkiest. Hij kiest geen engelen, die Hem ontrouw geworden zijn, uit (Hebr.2:16), maar ongehoorzame mensen als Adam en Eva om aan hen Zijn heilsbelofte te geven (Gen.3:15). Zijn volk Israël kiest Hij uit als het kleinste van alle volken tot Zijn bijzonder volk (Ex.19:5,6; Deut.7:7). Het dwaze, zwakke, onaanzienlijke en

verachte van deze wereld kiest Hij uit als Gemeente van Christus (1 Kor.1:26-29).

God doet dat van tevoren voordat de dingen plaatsvinden. Paulus schrijft over Gods voorkennis en voorbestemming, over Zijn uitverkiezing vóór de grondlegging van de wereld: vóór de schepping van hemel en aarde en over Zijn eeuwig voornemen in Christus (Ef.3:11); Zijn plan, doel en wil. Daarom spreken we over Gods eeuwige verkiezing die aan alles vooraf gaat. In de Bijbel wordt Gods uitverkiezing echter niet *vooraf* bekendgemaakt, maar *achteraf*: eerst roept God Abraham (Gen.12:1-3) en later zegt Hij dat Hij hem heeft uitgekozen (Gen.18:19) en Jezus roept eerst Zijn leerlingen (Mk.1:16-20) en later spreekt Hij over hun uitverkiezing (Joh.15:16). Daarin ligt onderwijs voor ons: Gods uitverkiezing niet vooropstellen, maar achteraf Hem daarin bewonderen, Hem daarvoor danken, loven en aanbidden.

Gods uitverkiezing is tot dienst én tot heil: tot het eeuwige leven. De HEERE kiest Zijn volk Israël uit om Hem te dienen en om een licht voor de heidenvolken te zijn (Lk.2:32); een gemeenschappelijke én persoonlijke opdracht. In het gehoorzamen van die opdracht ligt tijdelijk en eeuwig heil opgesloten: het eeuwige leven dat bestaat in het kennen van God en Zijn Zoon Jezus Christus (Joh.17:3). Voor Christus' Gemeente uit Israël en de heidenvolken geldt hetzelfde: uitverkoren om de HEERE te dienen en om het Evangelie aan alle volken te verkondigen, die tot leerlingen van Jezus te maken (Mt.28:19). Paulus noemt als doel van Gods

voorbesteding: aangenomen te worden tot Zijn kinderen en aan Jezus gelijkvormig worden en als doel van Zijn uitverkiezing: heilig en smetteloos zijn voor God in de liefde. Hij legt nadruk op de levensheiliging, wat Jezus ook doet: vrucht dragen voor God; blijvende vrucht. Gods uitverkiezing is tegelijk gave én opgave!

Gods uitverkiezing is helemaal vrij. Geen muur, maar een poort die wijd openstaat. Er is plaats, ruimte, bij de HEERE. Hij heeft Israël uitverkoren, maar voor de Kananese vrouw is er genade (Mt.15:21-28). God laat geen bidder staan! Die dag en nacht tot Hem roepen zal Hij recht doen en Jezus noemt deze Gods uitverkorenen (Lk.18:7,8). Gods uitverkiezing is vrij en daarom ook Zijn genadeaanbieding: 'Laat hij die dorst heeft, komen; en laat hij die wil, het water van het leven nemen, voor niets'; gratis (Openb.22:17). Zijn laatste aanbieding. Gebruik die tot je eeuwig behoud! Vader, hoe groot is Uw liefde in Uw uitverkiezing tot het eeuwige leven! Amen.

Gebed

Heilige en liefdevolle Vader, dank U voor Uw uitverkiezing tot dienst en tot eeuwig heil. Geef dat we Uw liefde en wijsheid bewonderen en U daarvoor danken en aanbidden. Amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over Gods uitverkiezing?
2. Wat betekent Zijn uitverkiezing in Christus (Ef.1:4)?
3. Geloof je dat je uitverkoren bent? Hoe? Waarom (niet)?

31 UW LIEFDE IN UW VOLTOOIING VAN UW WERKEN

Lezen: Openbaring 21:1-8

En Hij (de HEERE God) Die op de troon zit, zei: Zie, Ik maak alle dingen nieuw. En Hij zei tegen mij (Johannes): Schrijf, want deze woorden zijn waarachtig en betrouwbaar. En Hij zei tegen mij: Het is geschied. Ik ben de Alfa en de Omega, het Begin en het Einde... (Openbaring 21:5,6)

(Paulus schrijft aan de gelovigen in Rome:) Want ik wil niet, broeders, dat u geen weet hebt van dit geheimenis (opdat u niet wijs zou zijn in eigen oog), dat er voor een deel verharding over Israël is gekomen, totdat de volheid van de heidenen is binnengegaan. En zo zal heel Israël zalig worden, zoals geschreven staat: De Verlosser zal uit Sion komen en zal de goddeloosheden afwenden van Jakob. (Romeinen 11:25,26)

(Johannes hoort uit de hemel:) Laten wij blij zijn en ons verheugen en Hem de heerlijkheid geven, want de bruiloft van het Lam is gekomen en Zijn vrouw heeft zich gereedgemaakt. (Openbaring 19:7)

De HEERE, de God van Israël, heeft hemel en aarde uit en in liefde geschapen. Hij voltooit ook Zijn werken uit en in liefde. Zijn werken van uitverkiezing, schepping, voorzienigheid, verlossing, heiliging en voltooiing. Hij verheerlijkt al Zijn werken: Hij brengt die tot de heerlijkheid van Zijn eeuwig Koninkrijk. Zoals Jezus eenmaal op Golgotha de overwinnings-

roep heeft laten horen: 'Het is volbracht' (Joh.19:30), zo zal Hij dat nog eenmaal zeggen, wanneer Hij het Koningschap van Zijn middelaarschap aan Zijn Vader zal overgeven (1 Kor.15:24). God de Vader en God de Heilige Geest zullen eenmaal zeggen: 'Het is geschied', volbracht! God zal dan alles en in allen zijn. Zijn volmaakte liefde zal dan volmaakt aanvaard, beantwoord en genoten worden. Wat een heerlijk perspectief! 'Maar – blij vooruitzicht, dat mij streelt – ik zal, ontwaakt, Uw lof ontvouwen, U in gerechtigheid aanschouwen, verzadigd met Uw Godd'lijk beeld' (Ps.17:8; berijming 1773).

God voltooit Zijn scheppingswerk. Petrus schrijft: 'Maar wij (de gelovigen) verwachten, overeenkomstig Zijn belofte, nieuwe hemelen en een nieuwe aarde, waar gerechtigheid woont' (2 Petr.3:13). Johannes op Patmos hoort Gods stem vanaf Zijn troon Die zegt: 'Zie, Ik maak alle dingen nieuw...Schrijf, want deze woorden zijn waarachtig en betrouwbaar'. Zowel Petrus als Johannes gebruiken hier het Griekse woord 'kainos' en dat betekent: nieuwsoortig, het tegenovergestelde van wat verouderd en uitgediend is, het heeft een nieuwe kwaliteit. God zal hemel en aarde nieuw maken: herstellen in hun oorspronkelijke staat en tot Zijn heerlijke bestemming brengen. Hemel en aarde zullen één toonbeeld van Zijn glorie worden en een loflied tot eer van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest. Gods voltooiing en verheerlijking van Zijn schepping zullen alles overtreffen!

God voltooit Zijn werk in Zijn volk Israël tot zegen van alle

volken. Paulus schrijft over Gods weg met en Zijn toekomst voor Zijn volk Israël in Romeinen 9-11. Nadat de volheid van de heidenen het Koninkrijk van God zal binnengegaan zijn, zal heel Israël zalig worden. De gedeeltelijke en tijdelijke verharding zal opgeheven worden. Wat een heerlijke tijd waarin Israël *als volk* Jezus als zijn Messias zal erkennen en zal thuiskomen bij de HEERE, de Vader van Zijn volk. Op de poorten van het nieuwe Jeruzalem staan de namen van de twaalf stammen van Israël (Openb.21:12).

De HEERE voltooit Zijn werk in Christus' Gemeente uit Israël en de volken. Ze komt tot Zijn bestemming: de bruiloft van het Lam, de vereniging van Bruidegom en bruid, om eeuwig bij elkaar te zijn en van elkaar te genieten. Het goede werk, dat Hij in elke gelovige begonnen is, voltooit Hij (Fil.1:6). Vader, hoe groot is Uw liefde in Uw voltooiing van al Uw werken! Aan U alle dank en lof, voor eeuwig! Amen.

Gebed

Dank U, Vader, Zoon en Heilige Geest, voor de voltooiing van al Uw werken. Geef dat we die verwachten, ons daarop voorbereiden en ons daarin verheugen, uit genade, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over deze voltooiing?
2. Waarom is de voltooiing meer dan herschepping?
3. Verwacht je deze voltooiing? Hoe? Waarom (niet)?

32 UW LIEFDE IN UW GAVE VAN HET AANVAARDEN VAN UW LIEFDE

Lezen: Lukas 7:36-50

(De HEERE zegt door Jeremia tot Israël:) Ik zond tot u vroeg en laat al Mijn dienaren, de profeten, om te zeggen: Bekeer u toch, ieder van zijn slechte weg en beter uw daden, ga geen andere goden achterna om die te dienen...Maar u hebt uw oor niet geneigd en naar Mij niet geluisterd. (Jeremia 35:15)

(Jezus klaagt over Zijn volk:) Jeruzalem, Jeruzalem, u die de profeten doodt en stenigt wie naar u toe gezonden zijn! Hoe vaak heb Ik uw kinderen bijeen willen brengen, op de wijze waarop een hen haar kuikens bijeenbrengt onder haar vleugels; maar u hebt niet gewild! (Mattheüs 23:37)

(Jezus zegt tegen Simon de Farizeeër): Daarom zeg Ik u: Haar zonden (van de zondige vrouw), die veel waren, zijn haar vergeven, want zij heeft veel lief(de) gehad (getoond);...(Lukas 7:47)

En hij (Zacheüs) haastte zich en kwam naar beneden (uit de boom) en ontving Hem (Jezus) met blijdschap. (Lukas 19:6)

Dit boek is een poging om de grote liefde van God de Vader onder woorden te brengen. Hijzelf heeft die liefde bekend gemaakt aan de mensen die Hij geschapen heeft, in het bijzonder aan Zijn volk Israël door Zijn profeten en aan de volken door Christus' apostelen. Hij is daar nog steeds mee bezig door middel van de verkondiging van het Evangelie.

Hoe vaak heeft Hij Zijn grote liefde niet aangeboden door profeten en apostelen? Het heerlijkst heeft Hij dat gedaan door het zenden van Zijn eigen Zoon Jezus Christus Die met uitgebreide armen gestorven is om mensen te nodigen en te trekken. Jezus heeft over Jeruzalem gehuild en geweeklaagd (Lk.19:41-44). Velen hebben Gods grote liefde niet aanvaard, afgewezen. Wat een verdriet voor God, Vader, Zoon en Heilige Geest (Gen.6:6; Jes.63:10; Ef.4:30)! Wat dwaas van mensen om zo'n grote liefde te verachten (Hebr.2:3)! Tot in alle eeuwigheid zullen ze hun afwijzing van Gods grote liefde betreuren en zal Jezus' woord 'u hebt niet gewild' hen pijnigen. Het is dan voor eeuwig te laat! Als je Gods grote liefde nog niet hebt aanvaard, laat dan de vrees voor eeuwig straflijden in de hel (2 Thess.1:8,9) je alsnog bewegen tot het geloof, om Gods grote liefde te aanvaarden (2 Kor.5:11)!

Johannes schrijft over Jezus' komst op aarde: 'Hij (Jezus) kwam tot het Zijne (Zijn eigen Joodse volk), maar de Zijnen hebben Hem niet aangenomen. Maar allen die Hem aangenomen hebben, hun heeft Hij macht gegeven kinderen van God te worden, namelijk die in Zijn Naam geloven; die niet uit bloed, niet uit de wil van vlees en ook niet uit de wil van een man, maar uit God geboren zijn' (1:11-13). Wat een verrassing! Gods grote liefde is door de Zijnen niet aanvaard, maar wel door allen die Hem aangenomen hebben: door Jozef en Maria, door Zacharias en Elizabeth, door Simeon en Anna, door Zijn leerlingen, door vrouwen als Maria Magdalena, Maria en Martha (met hun broer Lazarus), de

zondige vrouw die Jezus zalfde, door Zacheüs, door Jozef van Arimathea en Nicodemus, door de drieduizend bekeerlingen op de Pinksterdag, door de genezen verlamde man bij de tempel, door Samaritanen, door de kamerheer uit Ethiopië, door Saulus van Tarsus en door allen die door zijn Evangelieverkondiging en die van anderen tot bekering en geloof zijn gekomen, ...door 'een grote menigte die niemand tellen kan uit alle naties, stammen, volken en talen' (Openb.7:9). Al deze mensen kunnen een liefdesverhaal vertellen: hoe ze Gods grote liefde hebben leren kennen, aanvaarden en beantwoorden, dankzij Gods genade in hun leven. Daarover kunnen ze zich alleen maar verwonderen en God daarvoor danken, loven en aanbidden. Nog nooit heeft iemand zoveel liefde bewezen voor zoveel kwaad. Vader, hoe groot is Uw liefde in Uw gave van het aanvaarden van Uw liefde! Amen.

Gebed

Heilige en liefdevolle Vader, dank U voor Uw gave van de aanvaarding van Uw liefde in mijn leven en dat van mijn medegelovigen. Geef dat we uit Uw grote liefde leven, die voorleven en doorgeven, door Uw Heilige Geest, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over het aanvaarden van Gods grote liefde? Weet je meer voorbeelden?
2. Waarom aanvaarden mensen Gods grote liefde niet?
3. Heb jij Zijn grote liefde aanvaard? Hoe? Waarom (niet)?

GEBED

Heilige en liefdevolle Vader in de hemel, aan U alle dank, lof en aanbidding, samen met Jezus, Uw Zoon en met Uw Heilige Geest.

We danken U:

- *voor de bekendmaking van Uw grote liefde in al Uw werken van uitverkiezing, schepping, voorzienigheid, voltooiing, menswording van Uw Zoon, verzoening, verlossing, heiliging en verheerlijking;*
- *voor de verkondiging van Uw grote liefde en voor de toeëigening ervan in het hart en leven van mensen door Uw Geest en Woord.*

We bidden U:

- *om bekering tot U en geloof in Uw Zoon, om Uw grote liefde te aanvaarden en te beantwoorden met wederliefde;*
- *om te groeien in het kennen van Uw grote liefde en om daaruit te leven voor U en om die voor te leven en door te geven aan anderen;*
- *om vergeving voor ons zondigen tegen Uw grote liefde en om vernieuwing van onze liefde voor U en voor onze medemensen;*

in Jezus' Naam, door de kracht van de Heilige Geest, tot eer van U en tot zegen van velen, amen.

LIED

Abba, Vader, U alleen,
U behoor ik toe.
U alleen doorgrondt mijn hart,
U behoort het toe.
Laat mijn hart steeds vurig zijn,
U laat nooit alleen.
Abba, Vader, U alleen
U behoor ik toe.

Abba, Vader, laat mij zijn
slechts van U alleen.
Dat mijn wil voor eeuwig zij
d'Uwe en anders geen.
Laat mijn hart nooit koud zijn, Heer.
Laat mij nimmer gaan.
Abba, Vader, laat mij zijn
slechts van U alleen.

Abba, Father, let me be
Yours and Yours alone.
May my will forever be
everymore Your own.
Never let my heart grow cold.
Never let me go.
Abba, Father, let me be
Yours and Yours alone. *Opwekkingsliederen, no.136*

LITERATUUR

- Arnott, J., *The Father's Blessing: a refreshing move of God that is shaking Toronto and the World*, Lake Mary, 1996; *De Zegen van de Vader*, Utrecht, 1999.
- Beek, A. van de, *Mijn Vader, uw Vader*. Het spreken over God de Vader, Zoetermeer, 2017.
- Beeke, J.R., *Heirs with Christ: The Puritans on Adoption*, Grand Rapids, 2008.
- Brakel, W. à., *De Redelijke Godsdienst*, Leiden, 1898, deel 1, 902-922.
- Bruggen, J. van, 'Abba, Vader! Tekst en toonhoogte van het Onze Vader', art. in Trimp, C., *De biddende kerk*, Groningen, 1979, 9-42.
- Burkie, T.J., *Adopted into God's Family: Exploring a Pauline Metaphor*, Downersgrove, 2006.
- Dussen, A. van, *Vrees en beven*. Een pleidooi voor eerbied en ontzag in kerk en theologie, Kampen, 2019.
- Frost, J., *Experiencing Father's Embrace*, Shippensburg, 2018; *Ervaar Vaders omhelzing*, Groot-Ammers, 2007.
- Frost, J. & T., *Spiritual slavery to Sonship*, Shippensburg, 2016.
- Garner, D.B., *Sons in the Son: The Riches and Reach of Adoption in Christ*, Phillipsburg, 2016.
- Genderen, J. van, Velema, W.H., *Beknopte Gereformeerde Dogmatiek*, Kampen, 1992, 140—143, 557,583.

Hoek, J., *Tedere Majesteit*. Omgang met God in gereformeerde spiritualiteit, Zoetermeer, 2015.

Kramer, J., *Tedere omarmingen van de Vader*. Gods verlangen naar intimiteit met jou!, Westervoort, 2020.

Lalleman-De Winkel, H., 'Vader', art. in Noordegraaf, A., *Woordenboek voor Bijbellezers*, Zoetermeer, 2005, 552-555.

McClung, F., *Het Vaderhart van God*, Hoornaar, 1984.

Muis, J., *Onze Vader*. Christelijk spreken over God, Zoetermeer, 2016.

Murray, J., *Redemption – Accomplished and Applied*, 1961.

Needham, D., *Birthright*. Christian, do you know who you are? , Sisters, 1999.

Ouweneel, W.J., *Het heil van God*. Ontwerp van een soteriologie, Heerenveen, 2010, 71-118.

Sheikh, B., *Zo werd Hij mijn Vader*, Utrecht, 1987.

Smail, T.A., *The Forgotten Father*, Londen, 1980.

Stibbe, M., *From Orphans to Heirs: Celebrating our Spiritual Adoption*, Abdingdon, 1999; *Verweesd of Gewenst?*, Amersfoort, 2013.

Idem, *The Father you've been waiting for*, Milton Keynes, 2005; *De Vader naar wie je verlangt*, Utrecht, 2012.

Idem, M. , *I am your Father*. What every heart needs to know, Londen, 2010.

Idem, *My Father's Tears*. The Cross and the Father's Love, Londen, 2014.

Tanis-Baars, T., *Gewogen woorden*. De Blijdenis, de Grote en Kleine Catechismus van Westminster, Apeldoorn, 2014, 77, 129, 195.

Versteeg, J.P., *Het gebed volgens het Nieuwe Testament*, Amsterdam, 1976, 12-18, 62-66.

Visser, P.L.D., 'Vaderhart-beweging', art. in *De Wekker*, jg.125, no.24; 25 november 2016; enz., enz.